

Tractatus de venenis / [Petrus].

Contributors

Petrus, de Abano, approximately 1250–approximately 1315.

Publication/Creation

Rome : [Stephannus Planck], 1484.

Persistent URL

<https://wellcomecollection.org/works/fnsbhy5j>

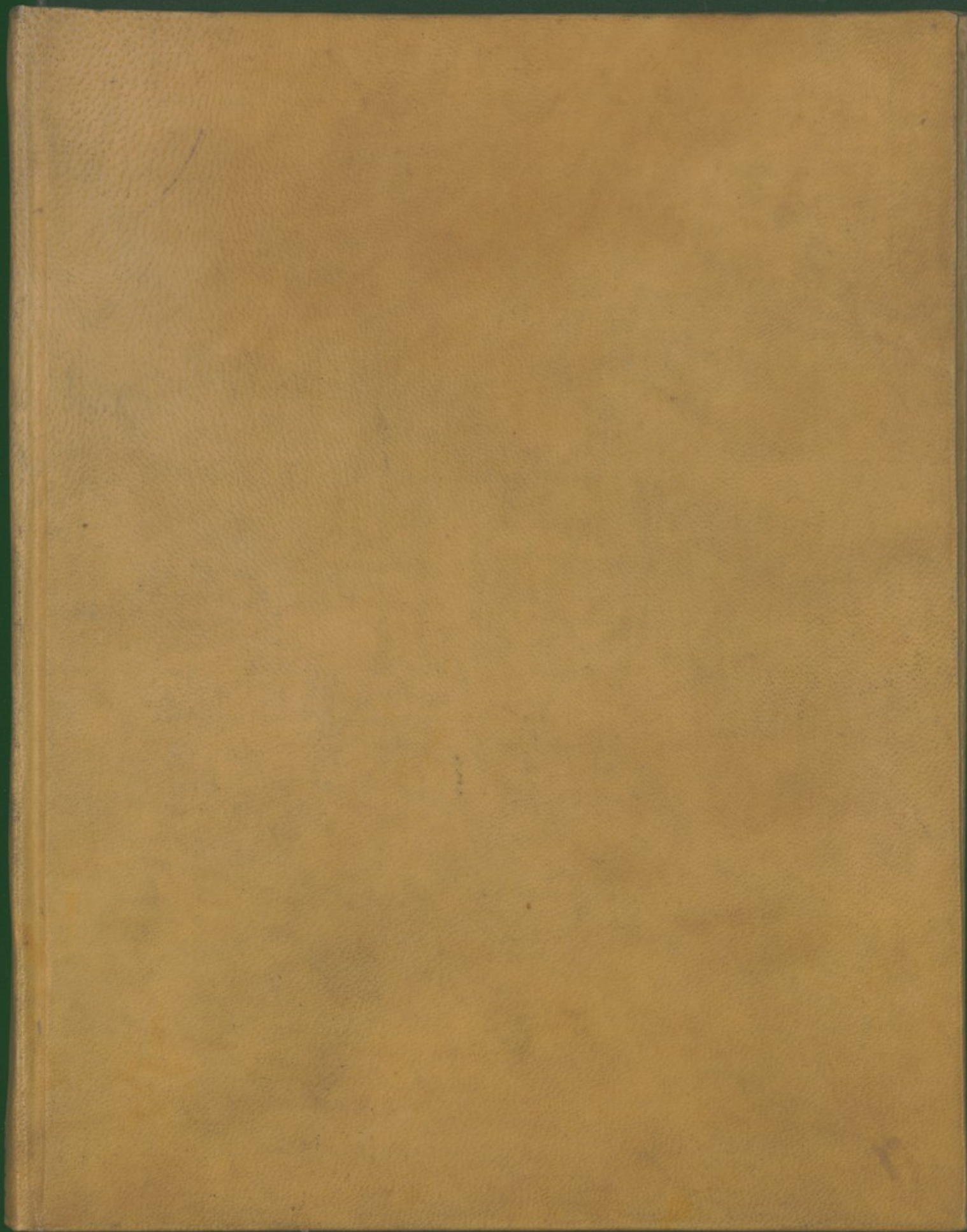
License and attribution

This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

Wellcome Collection
183 Euston Road
London NW1 2BE UK
T +44 (0)20 7611 8722
E library@wellcomecollection.org
<https://wellcomecollection.org>

Case 3.a. 216.

Rom
P
11
84

Petrus de Abano
Tractatus de venenis
[Stephan Plannock]

Rome

29 April, 1484

Hain* 11.

Proctor 3641

Pellechet 9

B.M. IV, 83

See Note on back cover inside

41524

De la vie de saint Denis	1.	1.
De la vie de saint Remy	2.	2.
De la vie de saint Eloi	3.	3.
De la vie de saint Julien	4.	4.
De la vie de saint Martin	5.	5.
De la vie de saint Basile	6.	6.
De la vie de saint Grégoire	7.	7.
De la vie de saint Ambroise	8.	8.
De la vie de saint Augustin	9.	9.
De la vie de saint Hieronymus	10.	10.
De la vie de saint Paulin	11.	11.
De la vie de saint Germain	12.	12.
De la vie de saint Evre	13.	13.
De la vie de saint Valentin	14.	14.
De la vie de saint Gervais	15.	15.
De la vie de saint Prothaise	16.	16.
De la vie de saint Eustache	17.	17.
De la vie de saint Marin	18.	18.
De la vie de saint Vite	19.	19.
De la vie de saint Modeste	20.	20.
De la vie de saint Agathe	21.	21.
De la vie de saint Catherine	22.	22.
De la vie de saint Marguerite	23.	23.
De la vie de saint Thérèse	24.	24.
De la vie de saint Genevieve	25.	25.
De la vie de saint Apollinaire	26.	26.
De la vie de saint Hippolyte	27.	27.
De la vie de saint Pothyme	28.	28.
De la vie de saint Marcellin	29.	29.
De la vie de saint Pierre	30.	30.
De la vie de saint Paul	31.	31.
De la vie de saint Jacques	32.	32.
De la vie de saint Jean	33.	33.
De la vie de saint Philippe	34.	34.
De la vie de saint Thomas	35.	35.
De la vie de saint Mattheu	36.	36.
De la vie de saint Marc	37.	37.
De la vie de saint Luc	38.	38.
De la vie de saint Simon	39.	39.
De la vie de saint Jude	40.	40.
De la vie de saint Matthias	41.	41.
De la vie de saint Barnabe	42.	42.
De la vie de saint Thome	43.	43.
De la vie de saint Vincent	44.	44.
De la vie de saint Anastase	45.	45.
De la vie de saint Valere	46.	46.
De la vie de saint Crescentin	47.	47.
De la vie de saint Eusebe	48.	48.
De la vie de saint Vitalis	49.	49.
De la vie de saint Modeste	50.	50.
De la vie de saint Gildard	51.	51.
De la vie de saint Eloi	52.	52.
De la vie de saint Remi	53.	53.
De la vie de saint Denis	54.	54.

Tractatus de Venenis. A magistro Petro de Abbano editus

De prologo agitur caplo	.j.	en.	xxiiii
De diuisione venenoz	.ij.	Succus coriandri.	xxv.
De vnoquoqz veneno in specia		Succus mandragore.	xxvi.
li. capitulo	.iiij.	Succus papaueris nigri.	xxvii.
Modus fm quem venenuz in		Opium.	xxviii.
terficit capitulo	.iiiiij.	Succus scamonee.	xxix.
De p̄custodia ⁊ cautela ne aut		Opium risus.	xxx.
venena pp̄inantur aut si pp̄i-		Succus cherue.	xxxi.
nata non noceant.	v.	Succus napelli.	xxxii.
De signis ⁊ curis cuiuslibz fm		Succus oleandri	xxxiii.
gularis veneni pp̄inati.	.vj.	Succus mezereon.	xxxiiii.
Ille qui argentum viuum sum		Succus ellebori.	xxxv.
perit.	.vij.	Alfessire.	xxxvi.
Cipsū qui biberit.	.viiiij.	Succus brionie.	xxxvii.
Scoria eris.	.ix.	Cornua spice	xxxviii.
Scoria ferri.	.x.	Cornua oleandri	xxxix.
Lapis magnetis.	.xi.	Cornua bedeguar.	xl.
Lapis lazuli.	.xiiij.	Anacardus	xli.
Arsenicū sublimatum.	.xiiij.	Auces aut Auellanas.	xlii.
Litargirium	.xiiij.	Malum castoreum.	xliii.
Cerusa.	.xv.	Malos fungos.	xliiii.
Calcucechumenō. i. viride eris		Aucem vomicam	xlv.
capitulo	.xviij.	Coloquintidam.	xlvi.
Plumbum ustum	.xviij.	Ficus pharaonis.	xlvii.
Azurum seu minium.	.xviiiij.	Semina iusquiani.	xlviii.
Realgar.	.xix.	Grana cochonidii.	xlix.
Succus cicute.	.xx.	Baccalauras rancidas.	.l.
Succus titimalloz	.xxi.	Catapuciam.	li.
Succus cucumeris asinini.	.xxiiij.	Semen vitice.	lii.
Succus vsnee.	.xxiiij.	Semina papaueris nigri.	liii.
Succus aut radix bothomari/		Semen ellebori.	liiii.

Semen citute.	lv.	Sanguis hominis colerici.	lxxiii.
Semina humida coriandri.	lvi.	Sanguis menstruus aut leprosi.	lxxv.
Semen serpentarie.	lvii.	Qui morsus fuerit ab homine	
Si quis morsus aut puerus fue		ieiuno. caplo.	lxxvi.
rit ab aliquo animali venenoso.		Qui morsus fuerit ab ullo ser	
capitulo	lviii.	pente. caplo	lxxvii.
Ille quem morderit vipa.	lix.	Cui datum fuerit fel leopardi	
Mordicationi scorpionum.	lx.	capitulo.	lxxviii.
Mordicationi araneaz.	lxi.	Qui biberit salamandriam.	lxxix.
Mordicationi rutele	lxii.	Cui lepus marinus uel rana	
Mordicationi apium	lxiii.	marina.	lxxx.
Mordicationi animalium.	lxiiii.	Qui morsus fuerit a mure si	
Morsus a cane.	lxv.	meo gatto.	lxxxi.
Cantharides biberit.	lxvi.	Capitulum de descriptione be	
Lac biberit.	lxvii.	zaartice uirtutis ad unumquod	
Ad assaturam suffocataz.	lxviii.	que uenenum.	lxxxii.
Pisces frigidos.	lxix.	Questio utrum tiriaca.	lxxxiii.
Cerebrum catte.	lxx.		
Extremitates caude cerue	lxxi.	¶ Finit tabula capitulorum	
Sanguis bouinus.	lxxii.	huius opusculi.	
Sanguis buffonis.	lxxiii.		

¶ De prologo. Capitulum primum.
 Euerendissimo in Christo patri et domino domino. A.
 diuina providentia summo pontifici Petrus de Ab-
 bano minimus medicorum cum deuotione presens scriptura
 tam vestre petitioni quam pro debiti solutione afferre iuxta posse
 obedire propono. ut sanctitati vestre tum ad profectum corpo-
 ris tum ad scibilia coaugenda tractatum utile non minus quam
 breuem de uenenis inscribam. Primo siquidem diuisionem faci-
 am de uenenis. Sunt enim nobis magis nota quecumque per
 partes diuidunt quoddam totum. Secundo unumquodque di-
 uisionis membrorum resoluam hinc ad terminum singularem.

sic enim cuiusque rei scientia completur a generalissimis ad specialissima descendendo. Tercio describam modum sibi quem venenum mortificat et nocumentum inducit humano medicine corpori proximat. Inde namque noticia curationis in arte medicine venatur. Quarto sermonem faciam de precustodia et cautela ne aut venena propinent aut si propinata non noceant. Precustoditiua enim ars est curatiua excusans. Quinto signa ponam et curas ad quodcumque venenum assumptum et ad eius nocumenta introducta. Sexto et ultimo virtutes bezaarticas. id est a morte liberantes. occulta virtute potius et diuina quam complexione vel natura ad quodcumque venenum describam et cum hoc soluens questiones duas difficiles valde. quarum prima erit de triaca magna. vtrum triaca sit aliqui veneno bezaar vel medicina. et secunda erit vtrum venenum aliquod possit ad certum tempus taliter exhiberi quod ex eo quis ad illud tempus moriatur et non ante.

¶ De diuisione venenorum. Capitulum secundum
Via venenum oppositum est cibo nostri corporis ideo sicut cibus ipse efficitur pars nostri corporis et se totum assimilatur parti nutritive vice tenens partis dissolute. ita venenum namque corpus seu partem cui appropinquauit ad sui ipsius venenosam naturam totum trahit et peruertit. et denique assimilatur sibi ipsum adeo ut sicut animalia et terre nascuntur quorum natura cibos conuertit in speciem nutritorum a nobis comesta in nostrum alimentum peruertuntur et specie. ita quecumque corpora veneno sunt iuncta si comedantur a nobis transuntia faciunt nostra corpora in venenum. quoniam omne agens est prestans patiente. sic enim nostra substantia per modum passivi transit ad presentiam veneni quod se habet per modum actiui in veneno sicut palea subiecta igni transit in ignem. est enim ignis totus actiuus ad paleam. quare sapientes medicorum venenorum dixerunt esse de genere rerum interficientium et destruentium complexiorem et compositionem. et interdum inducentium solutionem perinuatis. ita ut egritudines que ex venenis accidunt sunt de generibus communibus et non propriis. ¶ Diuiditur autem venenum tribus modis.

¶ Nam uno modo considerat̃ put fit diuisio generis in species
et fm hoc dixerunt Auicen. et Auer. q̃ venenoz aliud est de mi
nera aliud est de uegetabilibus aliud est de aialibꝫ. ¶ De mi
nera quidem est vt q̃cunq; sub terra generata p̃nitiosam habet
naturā vt argentū viuū. et gipsuz. et es. et quidē lapides ut mag
nes. et lapis armenus non lotus. et plumbū vstū. et arsenicū. et re
algar. et cerusa plūbi. et de mltis alijs. de qbꝫ infra ī spēali dicet̃.
¶ De uegetabilibus hō sunt quecūq; plātarū p̃trarijssime sunt
nature cibali. ut apte nati nō sint ad nutriti specie p̃uertī. sꝫ po
tius sunt p̃mpta p̃uertere. vt elleborus et turbitū nigrū. napellꝫ
et gumī napelli. et fungi quidā et tubera. et viduā faciēs. et meze
on. et oleander. et apiū risus. et multa alia. de quibus ī speciali
infra dicet̃. ¶ De animalibus autē uenenosa sunt om̃ia quozū
natura longissime distat ab humana cōplexione. aut opposita
et inimica est speciei. qualia sunt serpentes et dracones. et thiri. et
vipere. et lepus marinus. et carnes afflate et statim suffocate. et pi
sces frigidī. et morticine carnes. et putride. et que a fulgure sunt
p̃cussa. et mortua. et quecūq; sunt patientia rabiem. et multa que
infra ī speciali dicent̃. ¶ Secundo modo p̃siderat̃ uenenū re
latum ad nos. Et fm hoc dixerunt. uenenū aliud est assumptū
intra corpus. et aliud extra. Qd̃ vero est assumptuz intus est de
genere potionū p̃nitiosaz. datum sub specie cibi. vel potus. vel
medicīne. et hoc est qd̃ plurimum fit. Et quo reges et p̃elati et odi
osi cauere debent. Qd̃ vero extra est dicit̃ reptiliū morsus. sicut
cum visu. aut auditu. aut gustu. aut tactu. aut odoratu sentitur
venenum. Visu quidem sicut venenat Basiliscus. Auditu sicut
venenat serpēs quidam in nubia qui est corpulentie duaz pal
marum. acutū habēs caput. et viridis existens colonis. qui regu
lus uocat̃. sibulando nāq; auea et animalia cū audientia intere
mit. Gustu quoq; sicut aspis surda. que spūto suo quos tangit
interficet. et tirus quos mordet et vipa pemit. Tactu hō sicut ser
pens quē miles de quo Auicen. dicit̃ interfecit cū lancea. et ex cō
tactu lancee manus militis et totum corpus fuerunt mortifica

ta. 7 sicut piscis quidā qui stupefactor vocat̃. de quo Galien⁹
dicit q̃ cum intrat rete piscatoris manus 7 brachia stupefiunt
in tantum q̃ insensibiles efficiunt̃. Odozatu 7o sicut quidam
fungi p̃nitiosi. de quibus dicit Rasis q̃ cū eūellunt̃ a terra 7 o
dozati interficiūt odorantē. ¶ Tercio mō 7siderat̃ uenenū q̃
tum ad specificam differētiā. quā differt species a specie. 7 fm
hoc dixerunt om̃es medici 7 p̃hi naturales q̃ uenenū aliud est
q̃d facit opationē suā a qualitate sua siue a cōplexione. 7 aliud
quod facit hoc idēz p̃ virtutē fluentē a tota specie. q̃d medici for
mam specificā vocant q̃d nihil aliud est nisi meritū quod vnū
quodq̃ cōpositum ex quatuor elementis fm maiorem 7 minor
rem p̃portionē ipsoꝝ elementoz in cōposito sortit̃ 7 merẽt ha
bere ab influentibus stellis fixis. que species inferioꝝ cōposito
rum respiciunt 7 put ipsoꝝ materie apte fluunt iuxta illud vir
tutes stellaz vebunt̃ inferius mediantibus lineis piramidali
bus 7 rectis q̃ in lumie ipsaz stellaz firmañt. q̃d lumē p̃ lineas
diuersas uectū. a stellis deportat virtutes specificas quas dere
linquit in cōpositis. fm q̃ cōponētia meruerūt. Et hoc est q̃d
recte Auicē. dixit in canone q̃ talis forma specifica aduenit re
bus post p̃mam cōplexionē elementoz in cōposito. 7 q̃ ignorā
mus semp̃ 7 ignorabim⁹ ieternū q̃ntitates 7 p̃derat̃ elemētōꝝ ī
p̃positis. idō tales formas specificas adueniētes iuxta meritū ta
lis 7 talis p̃positionis in cōpositis necesse est ignorare neq̃ de
ipsis plus scire possumus nisi quantū p̃bet hominū experien
tia. 7 p̃pterea in talibus plus conferūt expti q̃ rationales me
dici. sicut bene in p̃hemio metha. Aristo. dicit̃. Venenum ergo
quod a qualitate sola facit opationem variat̃ s̃m diuersitatem
q̃litatū. ¶ Nam aliud est calidū. aliud siccū. aliud humidum.
¶ Calidum quidē duobus modis interficit. q̃ aut calefaciēdo
corrodit interius. assūptū vsq̃ ad cor. 7 extra appositū vsq̃ ad
medullam ossis. 7 sic interficit soluēdo p̃tinuū quale est lepus
marinus. aut calefaciēdo inflāmat 7 intus 7 extra vsq̃ ad cor
7 sic intetficit substantiā cordis. supflue inflāmando. 7 hoc est

sicut enforbiū ⁊ elleborus. ¶ Frigidū hō uenenū siliter interfi-
cit duobus modis. s. aut stupefaciendo ppter maximā eius fri-
giditatem. vsq; dum cor reddat̃ immobile. ⁊ hoc est tale quale est
opiū. Aut opilādo vias anhelitus ⁊ claudēdo. ita q̃ quasi anbe-
lare nō possunt. ⁊ vsq; ad cor auferit̃ anhelitus. ⁊ hoc tale quale
est plumbū vstum. ¶ Siccū hō uenenū interficit duob; modis
scz. Aut p̃sumēdo humidū sanguinē cordis. ⁊ quasi in crustā cō-
uertēdo. ⁊ hoc tale est quale est calx nō exticta. ⁊ colchotar. Aut
separando partem a parte. donec om̃ia, mēbra vsq; ad cor ⁊ ī mi-
nimas partes nō liquefiāt sed soluant̃. ⁊ hoc facit tale quale est
realgar. ¶ Humidū hō uenenū dicunt quidā nō inmensi. qm̃
nō ascēdit humiditas ad quartū gradū. ⁊ quartus gradus vene-
nosam reddit̃ qlitatē. qm̃ corruptiuū est ⁊ mortale. Sed. G. nar-
rat de quodā quē in somno serpens quidā momordit. ⁊ excita-
tus nō valēs surgere tract; p manū remāsit caro corrupta ⁊ pu-
trefacta sup̃ terram. ⁊ ossa denudata apparuerunt. vnde ex pu-
trefactione occulta ⁊ facili carnis solutione probat. G. uenenū
esse humidum. ⁊ ex hoc genere s; aliquos argentū viuū vi-
detur esse uenenū, quod solum humidum in quarto gradu esse
fatentur. Sed uenenū quod a tota specie soluente virtute siue
a tota substantia. siue a forma specifica est interficit non quia
calidum neq; frigidum neq; siccū neq; humidum. sed quia tale
• i. q; oppositam habet uirtutē ad uitam hominis ⁊ sanitatem.
⁊ istud uenenū in quacunq; paruitate sumptū ita etiam ut sen-
sum intus fugeat interficit multiplicando seipsum qm̃ quācun-
q; humiditatem nostri corporis inuenit ipsam statim in uene-
num conuertit. ⁊ hoc virtute sue speciei. ⁊ tale est q̃le est napell;

¶ De vno quoq; veneno in speciali. Capitulū. iij.

Enena minere specialia ⁊ plantar; ⁊ animalū nō nisi
nota ⁊ famosa dicem; ne occulta narrātes virus ī an-
gues addicerem; ob eā ei; solā causā vt p̃uisa min;
ledant aut nunq; ledant. hec scribunt̃ nō ut alios ledere doceā-
mus. ¶ Mineralia igit̃ venena. quedā sunt a natura. quedā ab
arte pcurata. A natura quidē q̃ in vētre terre generant̃. ⁊ hoz;

Arg. viuū hum.
4°

Argentū viuū

vnū est argentū viuū qđ intus assūptū qñq; interficit sua hu-
miditate putrefacere faciēte humiditatē cordis naturalē. qñq;
autē iterficit sua frigiditate actuali? gelāte cor. cui? signū est qđ
qdā apotecari? cū de uocte tpe magni estus sitiret tēptās inue-
nit ampulā plenā argēto viuū qđ bibit 7 mane inuētus est mor-
tuus. 7 iueniētes exire argentū viuū de ano. anotomizatus fu-
it 7 inuentus fuit sāguis circa cor coagulatus. 7 ipm cor silit. In-
uenerūtq; in stomacho fere librā vnā argēti viuū. Aliud est ar-
gentū viuū qđ fit ab arte alchimie sublimatū in alludel qđ est
vas alchimistaz. 7 istud est deteri? 7 magis pnitiosū qđ natura-
le. qm minerale sepe p ventrē secedit. uel spōre. uel cū clisteri. sz
sublimatū assūptū interi? corrodit intestina. 7 apostemat cor. 7
retinet vna. 7 phibet eius exitus. 7 morit. ¶ Extinguitur eti-
am argentum viuū cū forti admixtiōe saluie hominis donec
dispareat. qđ si picceris sup ipsuz aquam feruentē 7 redierit ad
primam dispositionē non est extinctū. 7 hoc adhuc deterius est
qđ purum viuū 7 minus malum qđ sublimatum. ¶ Secunduz
uenenū quod est a natura minere est gipsum. quod intus assūp-
tum sua frigiditate coagulat sanguinem et inspissat spiritus. 7
inducit difficultatem anhelitus. deinde moritur. et hoc datum
crudum in potu tritum. Coctū vero non est uenenuz sed medi-
cina stiptica valde. nascitur autem in venis terre montuose. ¶
Terciuuz est es quod metallinam habet naturam compositū
ex argento viuū et adurente sulphure ad formā ruboris dedu-
cente. Quod quidem cum p fabros pcutit et maliat scorie que
cadunt et date in potu venenant. et ventrem fortiter soluere fa-
ciūt. et hoc medici vocant tubel eris. Inde etiā vinū si reponat
i vase eneo aut cupri aut electri et bibat vomere facit. ¶ Quar-
tū est scoria ferri eruginosi et ipa erugo q int? assūpta adheren-
do intestinis ericcat humiditates et corpus. et senectā inducūt
idest quandam egritudinem quam medici marasimum vocant.
Utuntur autem medici scoria ferri consolata in curatione mul-
tarum egritudinū ¶ Quintum est lapis magnetis q assūptus

Gypsum

Es.

Scoria ferri

Lapis magnetis

intus melancolicum et lunaticum. et pistrigiatum facit recipien-
tes. Utuntur autem eo medici consolato cum aliis medicinis in cu-
ratione melancolie. Est autem lapis iste duarum specierum. Una est
que trahit ferre uertes illud ad polum septentrionalē ubi dicitur es-
se minera magnetis. Alia est que trahit carnes humanas uertens
tractum uersus polum meridianum ubi dicitur esse minera ipsius.
Hec autem trita et data in potu uiscera et trahit et in globum reddit
¶ Sextum est lapis armenus qui rubeus est. et assumptus in-
tus si non est lotus secundum doctrinam medicorum est uenenum uomiti-
uum subuersiuum totius corporis. et eo preparato utuntur medici in
cura melancolice passionis ¶ Septimum est lapis stellatus quem me-
dici uocant lazuli. qui si non fuerit lotus datusque in potu subuer-
tit stomachum et dolorem intestinorum facit. quo utuntur medici et tra-
quillā. ¶ Octauum est arsenicum siue auripigmentum quod est de spe-
cie gipsi ut dicit Alber. quod caliditate et siccitate sua et punitiosa na-
tura uenenum est pessimum putrefaciens et valde mortificatiuum. sed
si sublimetur secundum alchimiam in vase aludel est pessimum uenenum intus
assumptum et si sepius sublimetur efficitur albissimum et tanto deterius
efficitur uenenum. ¶ Venena quoque que per arte fiunt sunt litargium quod
ex plumbo fit fuso in olla cum testis olle fractis quod assumptum intus
tantam facit intestinorum stipticitatem quod nunquam fere egerere po-
test et per uomitum educuntur que per secessum solent educi. Sed et ceru-
sa que ex laminis suppositis aceto colligitur et frigiditate sua et sic-
citate intus assumpta facit paralyticos et tractos. Sunt et cal-
ceumenon. i. viride eris quod fit ex laminis cupri super aceto ex-
positis quod quidem corrosiuum est et uenenum et mortale. Sunt et plu-
bum vstum quod fit ex sulphure et auripigmento quod est uene-
num opilans anhelitum interficiens suffocando. Sunt et Azurum
quod fit ex lapide lazuli quod est uenenum exiccatiuum. Sunt et realgar
quod ex sulphure et plumbo fit. corrosiuum existens uenenum in-
tus assumptum. ¶ Vegetabilium quoque uenena quedam sunt suc-
cus herbarum. quedam quoque fructus arborum. quedam quoque semina ip-
sarum. Succus quidem cicute et succus titinalloz. et succus cucu-

Lapis armenus

*Lapis stellatus
lazuli.*

Scam² qd!

meris asinini. et succus usnee. et succus bothormarien. et succus coriandri. et succus mandragore. et succus papaveris nigri. de quo opium fit. et succus corrigiole lactantis. de quo fit scamonea. et succus apii risus. et succus cherue. et i. girasolis. et succus nappelli. et succus oliandri. et succus mezereon. et succus ellebori nigri. et succus alfeffire. i. uitis albe. et succus brionie. i. cucurbitae siluestris. ¶ De fructibus ho sunt cornua oleandri. et cornua bedeguar. et anacardi. et nuces et auellane rancide. et nux vomica. et coloquintida que solitarie fuit nata in arbore sua. et ficus pbaraonis. et poma ma'dragore. ¶ Semina ho sunt iusquanus et cochugni. dii. et baccelaui rancide. et catapucie. et semen vritice. et semē papaveris nigri. et semē ellebori. et semē cicute. et semen corriādri humidū. et semē serpētarie. que omnia cōmesta uel bibita aut perimunt modis supradictis. aut infirmant corpus et alterāt. ¶ De animalibus ho sunt quedā de cerebris ipsorum quedam de caudis. quedā de sanguine. quedā de salua et sputo quedam de fellibus. quedā de toto corpore. In cerebro quidez catte uenenum est pntiosum faciēs hominē amentē. similiter in cerebro uespertilionis. In cauda uero cerui uenenum est pessimum ppter qd uenatores extremitatē caude cerui qñ uolunt ceruū cōmedere abscindunt. similiter in cauda scorpionis. et rutele et uespe et apis. et exunguiū animalium. et quorundā serpentum. In sanguine ho sicut in sanguine bouis ueteris. et in sanguine buffonis et eius sputo. et in sanguine hoīs colerici ruffi in furia positi. et in sanguine mēstruo. et in sanguine leprosi. In sputo ho siue in salua hominis ieiuni nō ad hoīem sed ad scorpionem et serpentē. in sputo buffonis. et sputo salua vipere que cū coire uult cū pisce uenenu deponit in littoze super lapide quodam deinde rediens suum colligit uenenu. et in salua et spuma canis rabiosi. et in salua catte. simee. et muris. et hominis ieiuni facientiu morsum. De fellibus ho sicut est fel leopardi. quod ē uenenum a forma specifica statim perimens. De toto uero corpore sicut sunt cantarides et salamandra. de quorum omnium

summa dictū est q̄ aut a qualitate aut a specie interficit p̄dictū
venenum.

Ad sciendū s̄m quem modū venenū interficit aut nocet.
Capitulum quartum.

¶ Dne nāq; venenum inquantū est venenū oppositam
babet qualitatem corpori nostro. Nec autem oppsitio
magnum dubium facit quomodo ⁊ qua via uenenum
ad cor hominis transitum patiat̄. Nam aut uenenum trahetur
a corde, sicut ferz a magnete aut ipsuz transibit ad cor aut vtro
q; modo corde. s. attrahente ⁊ veneno currēte q̄ si nullo p̄dicto
rum modoz erit asserere relinquet̄ q̄ nullo modo venenuz ad
cor transire possit. ⁊ sic cessabit oppositio ueneni ad ipsum cor.
Quo posito dicemus venenū non esse pereemptiuū cordis. cui
oppositum videmus q̄ assumpto veneno p̄nitioso vt napellus
statim sincopis apparet que passio est cordis ⁊ tremor cordis. ⁊
pulsus defectus. ⁊ omnia accidētia cordiace passionis. Propter
quod sciendum est q̄ cor dum est sanū sicut ⁊ cetera mēbra ni
bil attrahit nisi sanguinē sibi p̄similē ⁊ spiritū. quoz vnum re
ponit in dextro uentriculo cordis. ⁊ alterz in sinistro. Quando
ho infirmū est trahit ad se qualitātē p̄trariāz sui nocuenti. si
cut qñ est supcalefactum attrahit ad se aerem frigidū ⁊ sangui
nem frigidum. ⁊ hoc facit p̄ virtutē naturalē attractiuam sui si
milis dum ipsum est in potestate nature ⁊ p̄ appetitū sensitiuū
animalem quo vnūquodq; mēbroz lesum appetit deliciā ⁊ sen
tire conueniēs ⁊ p̄trariū sui nocuenti. Venenū ergo ut cum ī
nullo participet cum cōplexione cordis ⁊ natura ab ipso corde
dum sanum est non trahitur imo refugiet illud tanq̄ inimicū
oppositū. Qñ ho cor esset infirmū ex appetitu sensit̄ imo appe
teret ⁊ traheret p̄trariū sue passiōis. ⁊ s̄m istū modū venenū ve
neno curatur. Nam quando aliquis venenum assumpsit. puta
opium quod infrigidando corpus vsq; ad cor ⁊ deinde coagulā
do sanguinez cordis ex quo mors introducitur anteq̄ cor sen

Notⁿ.

quo venenum uen
eno curatp.

sum amittat ex frigiditate opii sentiens nocumentum desiderat medicinam calidam. et si detur castoreum quod de se est in genere venenorum ipsum castoreum cor trahet mediante appetitu sensitivo non ut uenenum oppositum substantie cordis. sed ut oppositum qualitatis male introducte per opium. hec autem ratio non plus monstrat quam cor attrahit ad se. uenenum enim si sic quodlibet membrorum infirmum ad se trahat oppositam qualitatem. preterea dato quod cor quando sentiuit nocumentum ueneni frigidi virtute appetitus sensitivi appetat medicinam calidam et ipsam ad se trahat. adhuc stat questio quomodo illud uenenum primum datum transiit ad cor. Quare dicendum videtur quod nullo modo cor ad se unquam uenenum trahit quam neque in quantum simile est cordi quod nullam similitudinem cum ipso habet. nec in quantum contrarium quam cor nunquam fuit talis dispositionis quod uenenum esset oppositum illius. Nec potest inferre ex hoc nullam esse oppositionem inter cor et uenenum quoniam licet cor uenenum non trahat. uenenum etiam licet non currat neque etiam utroque modo contingat est tamen dare alium modum quo directe apparet oppositio et peremptio manifesta. nam uenenum quam actiuum est a forma quam habet perniciosa et destructiuum cordis quicquid tangit in corpore humano pervertit in illam speciem uenenosam. et seipsum multiplicat inficiendo humiditates nostri corporis in uenenosam naturam. qua multiplicata augetur virtus ueneni. nam dicitur in geometria quod geminata quantitas augmetat virtutem. unde ex modico ueneno assumpto pervertente quod tangit ad suum simile augetur virtus et multiplicatur ita ut de facili per modum peritui corporis cuius extrema se tangunt attingit paruum in quantitate uenenum ipsum cor quod etiam cum tangit peruenit ad uenenum et ex eo tunc spiritus uitalis non habens debitum organum in quo resideat cedit forme ueneni et egrediens de corde dimittit cor et corpus sine motu et hoc est mors. cuius signum est quod illud cadauer si comedat. uenenum efficitur comedenti. ¶ Est tamen adhuc sciendum quod artarie cordis et ipsi uentriculi cordis motu dyastoles et sistoles. id est per motum naturalem attrahendi et exi-

pellendi quē habent ꝓt inuo quāto tempore viuūt animal attra
bunt ad se circūstantem spiritū. ita ꝓ etiam artarie q̄ ad cutim
terminant ꝓ poros suos aerē exteriorē ꝓtinentē nos attrahunt
vsq; ad cor. ꝓ easdē cor exsufflādo. expellit calores ꝓ fumos. ita
ꝓ si aer ꝓtines nos fuerit venenosus ꝓ pestilētiālis ꝓ ipas arta
rias motu dilatationis attractus cor inficit. ꝓ inde egritudines
pestilētiāles cōtingunt. nō ꝓ artaria vsq; cor de sui natura vene
num trahat. sꝓ qꝓ sub specie aere ꝓ spiritus attractus venenosus
vapor ingredit. ꝓ ꝓm hoc dixerunt sapiētes ꝓ est venenuꝓ doz
mire seu degere sub arboꝓe nucū. ꝓ in ortis caulii. ꝓ sub vmbra
oliandri. ꝓ balneari in aquis sub cuius ripis oleander ꝓ arboꝓes
venenose crescūt. Narrat enī. G. de quodā qui se balneauit in
balneo calefacto de lignis excisis de cauernis serpētū. qui mor
tuus fuit ex uapoz lignoz cū qbus fuit balneū calefactum in
fectoz veneni. Et Aristo. in libro de ꝓprietatibꝓ elementoz ꝓ
planetaz dicit ꝓ tēpore regis ꝓhilippi omnes mercatoꝓes trans
euntes ꝓr quandā viā que ad ciuitatē applicabat qñ erant in
parte illius vie in qua duos mōtes vnꝓ hīc ꝓ alter hīnc existen
bant statī moriebant. ꝓ tunc Socrates ꝓparari fecit caueam vi
tream in qua intrās se illuc iussit portari. ꝓ respexit duo serpen
tes. vnū ī vno mōte. ꝓ aliū in reliquo existentes. qui aerē illius
loci inficiebant. vnde trāseuntes moriebant. Ruffus etiā dicit
ꝓ antiqui reges fecerunt puellā nutrirī napello vt ꝓ eius an
belitum ꝓ amplexuz coeuntes cū ea morirent. sicut in sentinis
navium ꝓ in cauernis ꝓfundis. ꝓ in locis inhabitatis. ꝓ in locis
fetidis ꝓpter aerē attractū hītares venenāt. Dicit nāq; Auicē.
in c. ꝓmo ꝓ nulla res est magis inimica calozis īnati ꝓ cordis
qꝓ magnus fetoz. a quo subito spiritꝓ vitalis a corde recedit. et
qñto cōplexio cordis ꝓ artariāz alicuiꝓ hoīs calidior fuerit ꝓ ra
rior. tāto citꝓ venenum tam bibitum qꝓ respiratum ꝓimit ꝓ oc
cidit. qñ calidum cor plus attrahit qꝓ frigidum de anbelitu. et
vie latiores sunt in artarijs calidi cordis qꝓ frigidi. ita ꝓ iusq;
amus passerēs non occidit ꝓpter stricturam viarum ad cor.

ho in dubio.

hominum autē sic. qz latiores habent vias per quas facilior est transitus spiritus venenati. et quāto uenenum de sui cōplexione est calidius tanto deterius efficitur. dato in homine calidiori. qz vtriusqz caliditas se iuuat in vnū effectum. sed exhibitum in frigidiori natura suum tardat effectum. Veruntamē tanta posset esse caliditas naturalis qz etiā uenenum calidum superaret et repelleret et ipsius nocuentū p̄hiberet aut mortē. et inde est qz multi homines uenenati vno cibo et eadē q̄ntitate in eadem cena aliqs moritur. et aliqs euadit. et aliqs excorticat vel infirmatur. sicut ego q̄nqz vidi in q̄dā cena fuisse quatuor uenenos. cōmedentes singuli ferculum uenentū. quoz vnus fuit mortuus statim. alius euasit omnino. reliqui duo infirmati fuerunt ad mortē. qui hō euasit animosus erat et calidi cordis. qz hō mortuus fuit minus calide cōplexionis. qui hō infirmati fuerunt calidiores erant natura q̄ ille qui migravit et minus q̄ qui euasit. hoc autem non aliter esse potest nisi qz calor naturalis qui mouet ad formā vite resistit in q̄ntum potest calidiori accidentali tam febrili q̄ calidi ueneni q̄ etiam calori pestilentiali. et calori exitus. et diez caniculariuz qui omnes calores mouēt ad incterationem et dissolutionem compositorū. Unde Auicenna dixit in capitulo primo qz nihil est quod resistat malis qualitibus et calori febrili plus q̄ calor innatus adeo qz etiam ueneni calidis repugnat nō cōplexionaliter sed formaliter. quia calor naturalis informatus est regulatus ab anima nostra que mouet ad vitam mediāte calore naturali tanq̄ suo instrumento et ideo dicit qz omne opus nature est opus intelligētie id regētis. vnde signanter natura dicit de calore tam a philosophis q̄ a medicis cū dicunt calor naturalis et nō frigiditas naturalis. et p̄portionant ut dicit Dorachios astrologus ad Alcotcedenz. i. ad p̄stellationem et locū celi qui dicit dator vite. Venenū hō frigidum datum in cōplexione hominis frigidi frigiditate vtri usqz cicius perimit q̄ datum in cōplexione calidiori. Sed si uenenum fuerit de illis q̄ a tota specie interimunt vt est napellus

et eius gumi. et fel leopardi. et tyris. tunc complexio bibetis venenum nihil impedit vel profert nisi pro tanto quod in calido homine vie sunt latiores in transitu. in frigido vero strictiores.

¶ De precustodia et cautela ne aut venena propinentur aut propinata non noceant. Caplm. v.

Portet suspicantem aut timentem venenosam potionem vel cibum ut vtae de regimine duplici. **¶** Primus est defensio cum cautela. **¶** Secundum est destructio assumpti ueneni cum uirtute. **¶** Defensio uero cum cautela est ut ante comestionem sue mese coram suis ferculis et potibus sint res discernentes et significantes fore uenenum si fuerit. Et horum est vnus sicut cornua serpentis que sudant in aduentu. scilicet napelli et tyri fellis leopardi. et non in aliorum uenenis. Et aliud est lapis quidam nomine prassus qui est matrix et palacium smaragdi. quod in ipso inuenitur. est autem uiridis habens uiriditatem spissam sicut prassum. et inuenitur aliquando cum rubeis guttis. et aliquando cum albis. expertum est quod preseruat reges a uenenis. Nam si lapis ille sit in mensa in qua uenenum ponitur ad presentiam ueneni nitorum statim amittit. et ipso ablato nitorum reuenit. De hoc lapide dicitur in epistola Esculapii philosophi ad Octavianum quod ipsum timet uenena et prelia. Unde et Alexander macedo in preliis sepe habebat. Cumque de India reuerteretur se lauans in Eufrate deposito cingulo in quo lapis erat suspensus serpens quidam illum morsu abscondit uomuitque illum in Eufratem. Et de hoc Aristo. dicunt mentionem fecisse in libro de natura serpentum. Aliud est etiam quod scriptum est in libro Regum persarum. quod si sculpire feceris in lapide ematitium virum genus flexum circum serpentem cuius caput teneat dextera manus et caudam sinistra posuerisque lapidem hunc in aureo annulo et sub lapide posueris radicem serpentarie tritam portauerisque hunc annulum ab omni veneno preseruat. quod quidem quandoque ego preparari feci et ad predictum usum seruari. **¶** Caveat etiam quis ne uasa quibus ipsorum vinum det

fertur vñ tenetur stent discoopta in cellarijs vini. neq; vinũ dis-
cooptuz. qm̄ naturalit̄ om̄e aĩal venenosũ lābit vinũ ⁊ vasa vi-
ni. ⁊ qñq; in eis suffocata sunt inuēta. Caueāt etiā fercula ⁊ po-
tus ⁊ p̄fectiōes sapos habētia dulcissimos aut p̄trariissimos ⁊
diffuet⁹ ⁊ diuersoz saporz qm̄ i istis p̄suerūt celare venenum
Smaragdus etiā opt̄ia quā si bufo intuetur exptuz est q̄ ipsius
oculi crepitant ad p̄sentiā ipsi⁹ si teneatur. i mēsa venena debi-
litat. ⁊ si in ore teneatur venenũ virtutē ificiēdi dimittit. ⁊ si de-
tur trita in potu post uenenũ popt̄ie a morte liberat. et sit eius
q̄ntitas sc̄i. ii. qđ ego qñq; sũ expt⁹. ⁊ Auēzoar hoc iuenit in li-
bro trāslato pape Bo. scriptũ est. Cōmedat etiā sepe añ omnem
cibũ castaneas cū ficub⁹ siccis. aut rutā cū auellanis. ⁊ nuces vi-
rides cum ruta. aut siccas nuces cū ficub⁹ siccis. aut calamentũ
recēs vñ siccũ i fritellis. aut radicē diptāi tritā ⁊ cū vño potatā.
Precauet etiā ab om̄i ueneno bibisse ieiunũ ciatuz vini puri op-
timĩ. in quo tpe musti in vna mēsurā duo serpētes viui fuerint
suffocati. p̄seruat etiā qđ ē exptuz ut om̄i mane accipiat. 3. ii. de
tyriaca. q̄ d̄ de terra sigillata. fit autē sic. Recipe baccharz lau-
ri. 3. iiii. terre sigillate. 3. i. terātur ⁊ cū melle dispumato librā. i.
p̄ficitur ⁊ reponatur i vase vitri. ⁊ sumatur ex ea inuicē. 3. ii. De
structō ho assũpti veneni sit ita. nā si licitũ fuerit de specie ve-
neni tunc destruat̄ p̄ medicinā pp̄riatā illi veneno q̄ bezoar
vocatur. ⁊ de hoc ego singulare faciā infra capl̄m ad cognoscē-
dum vnũqđq; venenũ p̄ signa pp̄ria et ibi docebo virtutes bez-
zoarticas. Si uero ignoratũ fuerit venenũ aut medicus fuerit
absens ⁊ dubitatũ fuerit de veneno cuiuscunq; fuerit speciei.
tūc statĩ butirz cū aqua calida sil̄ dissoluta bibatur et cogatur
euomere. et post uomitũ cū butiro itez vomere cogatur cū aq̄
mellis et mundificato stomacho statĩ tyriaca magna exhibea-
tur. cū decoctiōe vini i quo bulite sint radices diptami et sit ty-
riaca. 3. ii. et uinuz vncias. ii. et nō cōmedat vsq; ad. vii. horas. ⁊
tunc nutriatur reb⁹ v̄tosis. cū ficub⁹ et vuis passis. et auallat-
nis. et iure galline p̄guissime vñ agni ānalis. vñ edi. Qđ si in

intestinis ardor uel dolor sentit̄ clistere iniiciatur factū cum aq̄
 mellis. dissoluta cū adipe anatis l' galline. ⁊ p̄iecto clisteri itez
 clisterizet̄ cū lacte ouino calido. quo p̄iecto cibē iure supradcō
 si hō adhuc morsus uel dolor ī stomacho v̄l in ītestinis remāse
 rit tunc modicū balsami dissoluti in lacte trita vnū ciatū detur
 in potu. Nec enī liberant uenenatos si cito adhibeātur q̄ dicta
 sunt. Si hō morsus aut gladius fuerit uenenatus statī supra
 morsū aut supra vulnus gallina uiua euiscerata supponat̄. et
 reiterē uiua aut ore alicuius sclani v̄l serui sugatur loc⁹. et os
 serui abluat̄ sepe cū v̄io in quo diptamus fuerit coct⁹. deinō ty
 riaca magna loco supponatur. ⁊ cū fuerit tyriaca exiccata iterū
 alia recens ponat̄ donec loc⁹ nō plus tyriacā desiccet. Si hō lo
 cus morsus. siue vulnus uenenatum fuerit siccus tunc tyriaca
 nō apponatur. sed loco tyriace lactucella sup vulnere alligetur.
 ⁊ inouetur totiēs quoad locus fuerit humectatus. ⁊ tunc saniv
 tas erit introducta quātū est tyriaca exiccata t̄m ⁊ lactucella hu
 mectat ampli⁹. ¶ Intelligat restre sc̄t̄itatis reuerētia q̄ septem
 sunt herbe quaz cuiuslibet natura vniuersalis cuius interest
 speciē cuiuslibet plāte singulari ⁊ specifica virtute dotata nō a
 cōplexiōe elemētari. qz calida vel qz frigida vel qz sicca. vel quia
 humida. sz qz talis ⁊ a natura v̄l mediāte stella sic dotata dona
 uit virtutē liberādi a uenenosis cibis ⁊ potib⁹ ⁊ letali veneno
 ex uulnere siue morsu. ¶ Pr̄ia quaz est ypericon. q̄ alio nomi
 ne herba dicitur p̄forata quā Achilles oraculo Apollinis in erez
 citu troianoz dicitur iuenisse. ut Plinius ait. ¶ Secūda est v̄i
 cetoricū. ¶ Tercia enula. Quarta rasanus. ¶ Quinta dipta
 mus. ¶ Sexta aristologia longa ⁊ rotūda. ¶ Septima lactucel
 la. quaz vnūq̄qz dicit̄ eqpollere tyriace ita ut vulnerib⁹ vene
 nosis succus alicuius p̄dictaz datus in potu vulnera veneno ī
 secta purget ⁊ saluet. ⁊ p̄ istū modū omēs antiq̄ talia curabant
 vulnera anteq̄ tyriace haberēt noticiā. Morsus hō ab animali
 bus uenenosis curat q̄libet p̄dictaz tyriaca ⁊ morso loco suppo
 sita. ¶ Venena hō bibita curat puluis factus ex qualibet p̄dic

*Ueneris uel mo
 si uenenati reme
 diuz.*

*Herbe vij. uen
 enis libratel*

tarum. et datus in potu cum vino vel aqua mellita. ¶ Dicit preterea
Alicen. quod sterco galli bibitum cum aqua statim per vomitum omne
venenum educit. Et lac asine comestum prohibet virtutem profun-
dari veneni ita quod in quo prandio vel cena asinum lac fuerit bibi-
tur vel comestum nullum propter napellum possit nocere venenum. ¶ Ty-
riaca autem omni veneno complexionali et specifico et napello direc-
to opponitur et contrariatur. secundum totam speciem. id est secundum bonam propor-
tionem medicinarum que intrant in perfectione artificiali tyriace a qua
resultat quoddam diuinum et formale destructivum omnis veneni. ut
infra in speciali dicitur. Detur autem de ipsa. 3. ii. vel. iii. tribus die-
bus continuis. quia toxicum resolvit. et sudorem provocando liberat.
¶ Terra etiam sigillata aut in comestione aut post comestiones
bibita vel comesta hanc habet proprietatem quod si venenum inueniat
in stomacho ipsum per vomitum expellit. Si vero post eam venenum ex-
hibeat nunquam permittit per corpus pambulare ita ut denique cor deficiat
et eius humiditates custodiat. que reges et principes de parti-
bus orientalibus et meridionalibus ubi sunt exhibendi venena clande-
stino ut omnes moriantur hec perniciosa nefandissima peccant ac-
cepit originem et inualuit cotidie usque nunc semper in suis cenis et
prandijs terram comedunt sigillatam. et ideo sigillo regum talis ter-
ra sigillabatur. inde terra sigillata est vocata. nunc autem perijt fi-
des sigillorum quoniam tam inlegalis quam elegans ad nos sigillata por-
tatur. ¶ Et est sciendum quod Rasis et ipsa experientia hoc testatur.
Dicitur in libro divisionum quod ad venenum napelli pariter tyriaca aut
nihil prodesse videtur. Quapropter ad aliud remedium prosumus
est fugiendum. et non in tam paucis temporis spacio in quo necesse est na-
pelli virtutem ne ad cor transeat impedire preternere artem medicine
in specie tyriace quod est. quia si non citissime impediatur moritur homo
in una die vel in tribus. sed de hoc infra dicitur ubi singulares
medicinas ad singulare venenum inducam.

¶ De signis et curis cuiuslibet singularis veneni propinati.
Et primo de argento vivo. .C. vj

Le q̄ argentū viuū sumserit dolorē patietur intestinoꝝ
7 latex. aut grauedinē. 7 ad vltimū pducit ad epilepsiā v̄l
ad appoplexiā. 7 tūc cadit 7 iterficat. qđ si fuerit extictū v̄l sub/
limatū corrosionē facit intestinoꝝ. 7 morturā. 7 fit grauedo lig/
ue. 7 stomachi. 7 apostematur cor. 7 mortur Et eius cura est cli/
stere cū adipe anatis. uel butiro. 7 deinde reitetur cū aq̄ mellē
7 si fuerit redditum qđ fuerit extictū v̄l sublimatū uomit? puoce/
tur. 7 hoc statī anteq̄ ad intestina descēdat qm̄ tunc penit? in/
testina excoziaret 7 sanguinē exte faceret. 7 tenasimō iduceret.
tūc enī cū clisterib? solū essz intēdere. 7 expedita argēti euacua/
tōe erit itēdēdū ad accidētia derelicta q̄ tria esse psueuerūt. vnū
mala cōplexio humida 7 frigida ī intestinis. scđm est debilitas
cordis 7 tremor. terciū vulnera in stomacho v̄l ī intestinis. Et
p̄mo opponem? nos cū reb? p̄fortatiuis stipticis calidis 7 delic/
cātib?. dabim? ergo tūc mirrā 7 castoreū decoctā in v̄io. 7 salu/
uam et rutā tritā. 7 cū aq̄ in q̄ nuces cip̄ssi sint bulita potui p̄pi/
nabim?. Et ad scđm opponem? nos cū exhibitōe diamargaris
con. 7 diamusci amari. Et tercio opponem? nos cū medicinis si/
gillātib? vulnera assūptis p̄ clistere si fuerūt vulnera ī intestinis
In potu si fuerit ī stomacho 7 horū sūma erit trifera m̄ior. aut
vinū rubeū in quo mirabolani cocti fuerūt. 7 si vrina fuerit re/
tenta 7 ex potu argenti viuū tūc ponem? eū ī balneo aq̄ calide.
7 postea supponem? vesice spōgiā infusā in decoctiōe iuniperi
7 seminis apij. plurib? vicib?. 7 dabim? ī potu vinū purū opti/
mum. in quo bulita fuerit radix ciperi. 7 vngem? fumen 7 testi/
culos cū oleo rutacio. 7 iuniperino. Et eius bezoar est costus.

De Gipso. C. viij.

Le cui datum fuerit in potu gipsum habebit difficulta/
tem anbelitus. 7 frigiditatē in stomacho. 7 stipticitatē v̄e/
tris. 7 labia alba aut mortificata. Et ei? cura erit vt bibat aquā
calidā cum bitiro. et euomat. Deinde bibat iterum aquam cali/
dam cum melle. 7 euomat. Et postea sibi detur in potu metri/
datum. 3. ii. cum optio v̄io. 7 si stipticus remāsit clisterizetur.

cū adipe anatis ⁊ oleo ⁊ vngatur vēter cū oleo de kernu. Et ei⁹
bezoar est sterc⁹ muris tritū ⁊ bibitū ⁊ detur ex eo cū vīo. 3. i.

¶ De scorzia eris. .C. ix.

Ille cui datū fuerit scorzia eris ī potu mīcū assellabit aut mo
met ⁊ cū dolore ⁊ punctiōe in intestinis ⁊ stomacho. ⁊ ei⁹
cura erit balneum in quo bulita sint capita hircorū uel limace. ⁊
dare ī potu succū mēte. ⁊ vngere stomachū ⁊ vētrē cum oleo ro
sato calido. ⁊ eius bezoar est succus accozi bibatur. 3. ii. cū vīno

¶ De scorzia ferri. .C. x.

Ille cui datur scorzia ferri. aut eius erugo exiccatur
cottidie. ⁊ vēter adheret renibus. ⁊ marasmū patitur. Et
eius cura est humectare totum corpus cum balneis in quibus
testudines sint bulite. ⁊ clisterizetur uenter cū decoctione pedū
edoy. aut cum aqua maluanisci. ⁊ cōmedere butirū recens ⁊ iu
ra pīguia. Et eius bezoar est lapis magnetis tritus. ⁊ datus in
pillulis. cū tantundē de succo mercurialis ⁊ blitis in modū pil
lularū. ⁊ sit dosis magnetis ī uice. 3. i. ¶ De lapide magnetis. c. xj.

Ille cui datus fuerit lapis magnetis nō solatus efficitur
lunaticus ⁊ melācolicus aut heroicus. Et ei⁹ cura est ut
detur in potu limatura auri ⁊ fragmenta smaragdi silana. s. cū
uino. et clisterizetur cum lacte ouino ⁊ oleo de amigdalibus dulci
bus. et est bezoar eius smaragdus trita ⁊ data in potu tribus
vicibus in nouem diebus. ¶ De lapide lazuli. .C. xij.

Ille cui datus fuerit in potu lapis lazuli nō lotus pa
tietur submersionem stomachi. ⁊ tristitiā. ⁊ solitudinē
Et eius cura est bibere lac recēs mulctūz asine oī ma
ne vsq; ad dies. vij. ⁊ cōmedere auiculas affatas in speto. Et
eius bezoar est carabe tritūz scī. ii. ⁊ datum in potu cum vīno.

¶ De arsenico sublimato. .C. xij.

Ille cui datum fuerit arsenicum sublimatūz patietur
excoriationem intestinoꝝ. et stomachi. ⁊ arsurā. et
dolores mordicatinos. et sitim. et linguā habebit exiccata. et
expuere nō poterit. et demum sincopim patietur. Et eius cura

est ut bibat butyr cum aqua calida. i qua semina rape sint cocta.
et euomat et clisterifetur. et deinde cuz oleo de amigdalis dul-
cibus omni die bis. et cibetur iure galline pinguissime. Et ei? be-
zoar est cristallus trita subtiliter. et data i potu. 3. i. cum oleo d
amigdalis dulcib? et si no fuerit sublimatu erunt accidētia rei
missiora et cura eadē. ¶ De Litargiro. C. xiiij.

Lle cui litargiz datum fuerit i potu no pterit egerere et
p vomitum emittet et q insueuerat p secessuz. Et eius cu-
ra est cura colice p clistere iniectuz factum ex aqua mellif
et adipe galline vl anatis. et dare in potu oleu amigdalar dul-
cium. et comedere ficus siccas añ cibuz. et inungere stomachuz
cum succo apij. et vtrē cum butiro. Et ei? bezoar est semē cher-
ue tritum et datuz i potu. 3. ii. ¶ De cerusa. C. xv.

Lle cui datum fuerit cerusa i potu patietur uomitum al-
buz et cerusa et dentes nigros et dolorē vētris grauiatū
et egeret sāguinē. et hēbit tenasmonē. Et ei? cura erit uomit? p
uocat? cuz aq in q semina rape et atriplicis sint bulita. et deinde
clisterizare vētrē et cum brodio cauluz coctoz et oleo sine sale.
et dare i potu metridatum aut tyriacā cum optio vno. Et eius
bezoar est potus vini albissimi puri ppe inebriationem.

¶ De calcucechumenō. i. viride eris. C. xvj.

Lle cui calcucechumenō. i. viride eris datuz fuerit in potu
opilatōez et suffocationē pulmōis et anhelit? hēbit. et qsi
no poterit respirare et patietur solutionē p̄tinuitatis in interi-
orib? et vulnera et ulcera i intestinis et punctiōes corrosiuas
Et ei? cura erit statī cum uomitu pcurato cum butiro et aq ca-
lida. et sepe reiterato. et deind iniocere clistere factū cuz lacte asi-
nino et oleo de amigdalis dulcib? et deind dare in potu de ter-
ra sigillata. 3. i. cuz uino albo. et deinde si no pfert fiat balneum
in tina. ubi sit oleum oliuar in tāta q̄ntitate q̄ attingat ad sto-
machū. Et ei? bezoar est corall? rube? trit? et datus in potu cū
uino. 3. ii.

¶ De plumbo usto. C. xvij.
Lle cui datum fuerit plumbuz ustum no pōt loq et moritur suf

focatus et uox ei? nō audir nisi sicut plūbū. et ei? labia et ligna
plūbina sunt. Et ei? cura est dare ī potu tyriacā magnā. 3. ii.
omni die usq; ad. vii. dies cū aq; mell. et iduere pelles vulpias. vñ
ouinas nouas et itrare vētrē mule vñ asine calide. et reiterare in
troitū sepe. Et ei? bezoar sunt grana citroz mūdāta et trita. et
data in potu cum uino decocto dulci. 3. ii.

¶ De azuro aut minio. aut zenabrio. C. xviii.

Lle cui datū fuerit azurū aut miniiū. aut zenabriū. patiet̃ vo
mitū et vētris stipticitatē. et ī vomitu discernet̃ p̃ colorē unū
quodq; ipoz. Et cura om̃ p̃dictoz est eadē. deē ergo ī potu butirū
cū aq; calida in q̃ semina rape sint bulita et uomat post uomituz
spōtaneū. deindō clisterizet̃ cū aq; mellis et oleo. Et ei? bezoar ē
spodiū quod fit de eboze cōbusto datuz in potu cum uino. 3. ii.

¶ De Realgare. C. xix.

Lle cui datū fuerit realgar ī potu patiet̃ siti et extuacionez
et exiccationē et sūptioz humiditatis ita q̃ nisi ei succurrat
aut moriet̃. aut paralyticus et p̃tractus remāebit. Ego vidi et cura
ui iuuenē cui datū fuit cū epate porci affato realgar tritū et uis
si mortē ab eo. et remāsit circa oēs iūcturas q̃si īmobilis ex nimia
siccitate. et ei? cura ē uomitū cū butiro et aq; calida sepe iteratū et
clisteria cū lacte asine iterata. et dare ī mane ī potu oī die vncias
v. de lacte asinino. et cibare eū biconib? p̃guib? et vngere totuz
corp? ex oleo de amigdalib? dulcib? et sedare siti ipius cū iuleb.
Et ei? bezoar est oleū de nucellis pini datuz in potu statū vñ in
p̃ma die. vncias. iiii.

¶ De Cicuta. C. xx.

Lle cui datū fuerit ī potu succ? cicute stupore et sensū p̃det.
et ex eo socrates ab atbeniētib? fuit iterēptus. et ei? cura est ī
potu sumez tyriacā. 3. ii. distpataz cū decoctioe diptami. Et ei?
bezoar ē gētiana trita et data ī potu. 3. ii. cū vño. **¶ De succo Li**
le cui datus fuerit succus ritimalloz pa
timalloz. c. xxj
patiet̃ fluxū vētris. et uomitū. et accētia colerice passiois. et ei?
cura erit tyriaca magna cū vño ī quo diptam? fuerit bulit. Et
ei? bezoar ē munia trita et potata cum vño. 3. i. **¶ De succo cicu**

De succo cucumeris asinini. C. xxij.

Lle cui datus fuerit in potu succus cucumeris asinini patietur excoziationē in gutture. ⁊ solutionē vētris. ⁊ dolorem intestinoy. Et eius cura est tyriaca magna cū decoctiōe baccharum lauri. ⁊ melle. 3. ii. Et eius bezoar est succus mente. vnci. i.

De succo vsnee. C. xxij.

Lle cui succus vsnee datus fuerit patietur decursū humiditātū supfluarū ad os ⁊ guttur ita ut strāgulari videat̃ ppter qđ hec vba strāgulator adhip. i. lupi uocat̃. strāgulat enī lupos ipsā cōmedentes. Et eius cura sumere in potu de terra sigillata statī. 3. ii. cū aq̃ calida. ⁊ euomere. deīde post illd accipe de tyriaca. 3. ii. cū vīo decoctiōis gētiane. ⁊ ei⁹ bezoar ē aristologia lōga

De radice bothomarieni. C. xxiiij.

Lle cui succus aut radix bothomarieni datus fuerit ī potu patietur strangulationē ⁊ q̃si suffocationē. ppter qđ uocatur panis porcoꝝ. Et eius cura est bacchelauri trite. 3. ii. dare in potu. Et eius bezoar est pip albū tritū. 3. ii.

De succo coriādri. C. xxv.

Lle cui succus coriādri datus fuerit patietur q̃si destructionē intellect⁹ ac sicut ebri⁹ videat̃. ⁊ tandē morit̃ stupide. ⁊ ei⁹ cura est tyriaca magna. 3. ii. cū optio vīo. ⁊ ei⁹ bezoar est herba que dicit̃ vincetoxicū data in potu. 3. ii.

De succo mandragore. C. xxvj.

Lle cui succus mandragore. aut poma eius. aut radix eius data fuerit in potu ruborem in facie ⁊ in oculis ⁊ stuporē in mente. ⁊ mētis alienationē ⁊ amentiam ⁊ somnū pfundū patietur. ⁊ eius cura erit sumere in potu statī tyriacā magnā distēpatā cū optio vīo. ⁊ tardare cōmestionē p diez vnā ⁊ bibere optimū vinū purū ⁊ odorare acetū forte. ⁊ ei⁹ bezoar est radix rafani cōmesta oī die usq; ad tres dies cū pane ⁊ sale.

De succo papaueris nigri. C. xxvij.

Lle cui datus fuerit succus papaueris nigri patietur stuporem mentis et dormitationem et hebeciam. sicut illi qui oleum comedunt. Et eozum cura est bibere tyriacam

magnam ⁊ dyacastoreum. aut oppopiram. aut confectionem de
anacardis. dragmas duas cum vino. Et eius bezoar est alleum
crudum comestū.

¶ Capitulū. xxviii. De Opio.

¶ Le cui datum fuerit opiū in potu si cogatur vomere
apparebit odor opij in uomitu ⁊ erit ebrius ⁊ piger. et
dormitās absq; sensu ⁊ nō itelligēs neq; sentiens. ⁊ si
nō succurrat ei morietur. Et eius cura est potare altissimū vi-
num ⁊ fricare extrema cum nitro ⁊ sapone. ⁊ puocare sternuta-
tionez cū pipere intrōmissō in nares. Et ei⁹ bezoar est castoreū
trituz ⁊ datū ī potu cū vino. 3. ii.

¶ De succo scamonee. c. xxix.

¶ Le cui succus scamonee dat⁹ fuerit in potu. patietur
cordis defectuz ⁊ sincopim. ⁊ sit ī. ⁊ extuatiōē. ⁊ dissen-
teriā. ⁊ febrē. Et eius cura est potare aquā ordei sepe.
⁊ ingredi balneū aque tepide. Deinde post illud bibere sirupuz
rosatum ⁊ buglossatumz tota die. ⁊ puocare somnū ⁊ odorare ne-
nufar. ⁊ rosas. ⁊ mirtum. ⁊ cibari cū cibo facto cum sumach vel
berberis. ⁊ emplastrare ventrē ⁊ stomachum cum pulpīs citoni-
orum. Et eius bezoar est herba que vocatur ribes. ⁊ ei⁹ succus.

¶ Capitulū. xxx. de apio risus.

¶ Le cui datum fuerit in potu apium risus facit hoīez extra
mentem ⁊ p̄tinue ridet. p̄pter hoc vocatur apium risus. Et
eius cura est puocare somnuz cum potu boni vini inebriā-
tis. Et eius bezoar est succus mellissē. cum aceto dat⁹ in potu.

¶ De succo cherue. c. xxxi.

¶ Le cui succus cherue datus fuerit patietur vomituz
p̄tinuū ⁊ dolorē vētris. Et eius cura erit tyriaca mag-
na data in potu. 3. ii. cum vino optimo calido. Et eius
bezoar est p̄pericon.

¶ De succo napelli. c. xxxij.

¶ Le cui succus napelli. siue eius fructus. siue de eius
substantia datus fuerit. in spacio vni⁹ diei aut trium
moritur. ⁊ patitur ante hoc sincopim. ⁊ defectum cor-
dis. ⁊ denigrationem ⁊ defuscationē paulatiue omniuz mēbro-
rum. ⁊ deinde tumet totuz corpus. ⁊ oculi eius foras prominēt.

et linguam in ore retinere non potest. Succurrat ergo instanti dando terram sigillatam distemperatam cum butiro et aqua et euomat. et statim exhibeat smaragdus optima trita: 3. ii. cum uino. et super eorum ponatur siricum tinctum in grana infusum in succo buglosse et aqua rosata. et reiterent. et deinde serui sugant cum ore extremitates corporis. sed ipsi morientur nisi acceperint de smaragdo. et eius bezoar est mus qui nascitur in radice napelli. exsiccat et datur ex eo in potu. 3. ii.

¶ De succo oleandri. Caplm. xxxiii.

Le cui succus oleandri et eius cornua vel eius cortex data fuerit in potu patietur sincopim et tribulationem cordis. et anxietatem. Et eius cura est sumere dyacastoreum datum in potu. 3. ii. Et eius bezoar est granum iuniperi tritum in quantitate. 3. ii. cum uino.

¶ De succo mezereon. Caplm. xxxiiii.

Le cui succus mezereon datus fuerit in potu patietur fluxum uentris. et sitim. et anxietatem et excoriationem intestinorum. Et eius cura erit sirupus rosatus cum aqua ordei et odorare fructus frigidos et odoriferos. Et eius bezoar est origanum assatum et bibitum.

¶ De succo ellebori. Caplm. xxxv.

Le cui succus ellebori datus fuerit. aut radix eius. patietur strangulationem gutturis et suffocationem. et fortassis suffocatur subito. et ideo vocatur strangulator carnis. Et eius cura est sumere in potu statim aquam mellis. et quiescere in loco sepato. et deinde deit bezoar eius quod est flos nenufaris siccus et tritum. 3. ii.

¶ De Allessira. Caplm. xxxvi.

Le cui allessira data fuerit patietur excoriationem ventris. et uomitum. et eius cura erit dare in potu aquam mellis. Deinde tribuere citoniu assatum. Et eius bezoar est anagallus.

¶ De succo brionie. Caplm. xxxvii.

Le cui succus brionie datus fuerit patietur scotomiam et stoliditatem. et angustiam spiritus. Et eius cura erit tyriaca. 3. ii. cum uino decoctionis enule. et eius bezoar est pip.

¶ De cornibus spice. Caplm. xxxviii.
Le cui cornua spice data fuerit patietur tortionem ventris et nauseam. et eius cura est tyriaca. 3. ii. cum decoctione vini in

quo diptamus sit bulit? **¶ De cornuis oleandri. C. xxxix.**

Ille cui data fuerit cornua oleandri, aut q̄ comederit assaturam in veru exciso ex oleandro, aut q̄ dormierit sub vmbra oleandri, aut qui biberit aquā fluminis sub cui⁹ ripib⁹ crescit oleāder cui⁹ copte est ī insula sardinee. ⁊ ego exptus sū illud ⁊ uidi patiet̄ extuatiōē ⁊ amentia ⁊ rugitū uētris. ⁊ si balneus fuerit calefactū ex oleandro balneatus sincopim patietur ī balneo. ⁊ eius cura ⁊ bezoar dicta sunt supra ī c. de succo oleandri.

¶ De cornibus bedeguar. C. xl.

Ille cui in potu data fuerint cornua bedeguar patietur difficultatē trāsglutiēdi. ⁊ eius cura est lambere oleū de amigdalibus dulcib⁹. ⁊ ipsi⁹ bezoar sūt moza celsi. **¶ De anacardis. C. xli.**

Ille qui sūperit anacardos patietur incēsiōē ī guttore uehemētē. ⁊ q̄nq̄ inflabitur ⁊ acutā faciet egritudinē. ⁊ mentis alienatiōē. ⁊ ei⁹ cura est cū rebus vinctuosis sicut oleo amygdalino. sissamino. ⁊ butiro. ⁊ lacte. ⁊ iurib⁹ gallinaruz. ⁊ si dolorē habebit in intestinis tūc pueniēs est balneū. ⁊ si inducūt febrem acutā tūc est pueniēs uti attenuate dieta ⁊ frigida ⁊ humida. ⁊ si fuerit mētis alienatio p̄uocetur somn⁹ cū semīe lactuce ⁊ papauere albo. ⁊ ei⁹ bezoar sunt grana pini torrefacta ⁊ cōmesta.

¶ De nucibus ⁊ auellanis. C. xlii.

Ille q̄ comederit nucas aut auellanas rancidas patietur accidētia mala. s. nausē ⁊ deiectionē appetitus. ⁊ vomitū ⁊ debilitatē virtutū animalū. ⁊ ei⁹ cura erit rob citonioꝝ ⁊ rob pomoz. ⁊ si acciderit ei eructatio habēs odorem lini putrefacti tunc posset mori. ⁊ eius cura erit dyaciminū vel dyapeperion. ⁊ deī ei in potu vinū pup. ⁊ fomentetur stomachus cū oleo nardino.

¶ De malo castoreo. C. xliiii.

Ille cui in potu datū fuerit malū castoreū patietur clamorē ⁊ rirā ⁊ dolorē. ⁊ linguā habebit foris p̄minentē ⁊ febrez. Et eius cura erit uomit⁹ cū butiro ⁊ aqua mellis. donec vomit⁹ minime habeat odorez castorei. deī deī ī potu rob moroz aut li monum. Et ei⁹ bezoar sunt semīa coriandri assata ⁊ trita. 3. ii

De malis fungis.

Capitulum. xliij.

Ille qui comederit malos fungos et precipue qui nati fuerint super ferro aut super anabulla vel malo terre vel in locis terrarum maxime profocabitur et dolorem patietur in pectine et prohibebitur ei urina et dolores habebit in ventre et si odorauerit malum fungum et tubera mala patietur epilepsiam et fortassis morietur. Et ante illud erit ei propinandum vinum optimum in quo pip nigrum sit bulicium et deinde clisterizare ipsum cum aqua mellis et sale et fomentare femur cum oleo nardino et eius bezoar qui decoquuntur fungit aut comeduntur sunt pira incisa in frustra et simul decocta et bezoar post comestionem ipsorum est alleum crudum.

De nuce uomica.

.C. xlv.

Ille qui nucem uomicam biberit vel comederit habebit vomitum pessimum et dissolutionem virtutis et eius cura est roborationem myrti et potus alti vini et eius bezoar est cortex citri.

De coloquintida.

.C. xlvj.

Ille qui coloquintidam solitarie natam in arbore sua comederit venenum letale superstit et nisi succurrat ei subito morietur in tertio die et eius cura et bezoar sil et sel est smaragdus optima trita et data in potu. 3. ii.

De fico pharaonis.

.C. xlvij.

Ille qui comederit ficus pharaonis statim patietur febrim et fractionem totius corporis et videbitur ei quod sit ydropicus et hoc ego vidi in Sardinia in iudicatu galurie ubi istarum ficuum est habundantia quod qui unam comedebat patiebatur unam febrim et qui duas duas et qui tres patiebatur trinam febrim et ut plurimum iste febres erant tertiane et cura eius est aqua ordeii parata aut serum caprinum et eius bezoar sunt grana siue semina cucumeris mundata et trita et data in potu. 3. ii.

De semine iusquiami.

Capitulum. xlviii.

Ille cui in potu data fuerit semina iusqami patiet ebrietate
et metis alienatione et stupore et immobilitate omnium membrorum
et eius cura est pip longum tritum et datum .3. ii. et eius bezoar sunt grana
na fisticoz comeste uel bibita. ¶ De granis cochognidij .c. xlix

Ille cui in potu data fuerit grana cochognidij patiet vomitum
et fluxum ventris et tribulationem in stomacho. et eius cura
est tyriaca magna .3. ii. cum vino. et bezoar eius amigdale amare.

¶ De bacchalauris rancidis. .c. l.

Ille qui comederit bacchalauras rancidas patiet accidetia quam
patit qui comederit nucas rancidas et cura eius et bezoar erunt
similia. ¶ De catapucia. .c. li.

Ille qui comederit catapucias patiet accidetia quam patit qui biberit
girasole. quam superius dicta est chensa. et cura eius et bezoar
sunt eadem. ¶ De semine vitice. .c. liij.

Ille qui comederit semine vitice patiet gutturis et oris. et lingue
excoziationem et arsuram et ardorem in mictu. et eius cura erit
oleum amigdalinum dulce potare. et eius bezoar sunt grana citoniorum
trita et potata cum aqua calida. ¶ De semine papaueris nigri .c. liij.

Ille qui biberit uel comederit semina papaueris nigri patietur
accidetia quam patit qui opium supererit licet remissiora. et cura
et bezoar idem sunt. ¶ De semine ellebori. .c. liiij.

Ille qui biberit uel comederit semine ellebori patiet accidetia quam
patiet qui succum aut radicem ellebori biberit. et cura et bezoar
est una. ¶ De semine cicute. Capitulum .lv.

Ille qui biberit semine cicute patiet accidetia illa quam passus fuit qui
succum eius biberit et licet magis remissa. et cura et bezoar eadem
sunt. ¶ De semine humidi coriandri .c. lvi.

Ille qui biberit uel comederit semina humida coriandri patietur
accidetia similia quam patitur qui succum eius biberit. et
eius cura et bezoar sunt eadem. ¶ De semine serpentine. .c. lvij.

Ille qui comederit semine serpentine patietur stridorem et punctio-
nem gutturis et dentium et supertuationem et feruorem. et eius cura
est butyrum recens bibitum. et eius bezoar est succus farine ordei de

cocte i aqua. ¶ De morſib⁹ aut pūcturis ab aliqb⁹ aīalib⁹ uene
¶ Iſo aliq⁹ morſus aut pūct⁹ fuerit ab aliquo noſis. c. lxxij
aīali uenenoſo ⁊ ignoret cuius ſit punctura tūc ſtringat
locus pūcture ⁊ ponātur ſup ipſū uē toſe cū ſcarificatōe ⁊ ſuga
tur locus cū ore ſeruoz. ⁊ deinde ſup locū ponāt cancri triti. q̄
ſi locus uenire ceperit ad corruptionē abſcīdatur mēbz ſi fue
rit loc⁹ apt⁹ aut mēbz aptū abſciſioni q̄ ſi nō cauterizeēt nā qñ
inceperit locus denigrari aut putrefieri erit ſignū q̄ punctura
fuerit animalis pñtiōſi. dū autē nō inceperit tēdere ad putre
factionē ⁊ corruptionē q̄uis ſit uehementis doloris cū nondū
ſit ei uelox pambulatio in corpore nō eſt malū niſi punctura ſu
erit iuxta cor. aut iuxta artariam magnam.

¶ De morſu vipere. .C. lxx. .C. lxx.
¶ Le xō quē momorderit uipera ſūma medicinaꝝ ⁊ bezoar ē
ei tyriaca magna. ⁊ fortaffis ꝑfert metridatū ⁊ medicamen
de aſafetida ⁊ butirꝝ uetus. ⁊ medicamen de herbo. ⁊ cōmeſtio
alleoz. ⁊ potus uini puri.

¶ De morſu ſcorpionis. .C. lxx. .C. lxx.
Ordicationi autē ſcorpionū ꝑfert vaporatio olei ⁊ alleozū
⁊ tyriaca dyateſſeron. ⁊ oleū antiquū linitū. ⁊ eius bezoar
eſt corpus ſcorpionis contritum ⁊ ſuppoſitum loco.

¶ De morſu araneaz. .C. lxx. .C. lxx.
Ordicationi araneaz ꝑfert ſuccus pomoz aut piroz. aut
opofitio ferri frigidi iterati. ⁊ ei⁹ bezoar eſt endiuia.

¶ De morſu Rutele. .C. lxx. .C. lxx.
Ordicationi autē rutele ꝑfert balneū calidū valde ⁊ ſepeliri
in arena aut cinere calido ⁊ bibere puluerē de nigella.

¶ De morſu apum. .C. lxx. .C. lxx.
Ordicationi autem apum ⁊ puncture ꝑfert epithima cum
bolo armeno ⁊ aceto ⁊ cāfora. ⁊ qui manus ſuas ⁊ faciem
ſucco malue abluerit non pungeēt ab apibus.

¶ De mordicatione animalium. .C. lxx. .C. lxx.
¶ I autē mordentia aīalia aculeos aut dentes in locis morſis
dimiſerint tūc oportet ut locus fricē cū oleo ⁊ cinere ſuaui

ter. deinde fiat emplastrum sup locum ex fermento cum oleo et sic aculei
uel dentes uenenosi educuntur.

¶ De morfu canis. C. lxx.
I autem aliquis morsus fuerit a cane et dubitet utrum fue-
rit rabiosus uel non fricet bucella panis sub loco mor-
sure. et deinde illum exhibeat alijs canibus que si reuer-
sit rabiosus erit. si vero comederit minime. Signa autem que sit rabi-
osus propter hoc sunt que canis linguam suam protrahat extra. et intromit-
tat caudam suam inter coras suas. et rauca habeat uocem. et que abhor-
reat sanos et uiros. et que mordeat dominos domus sue. et omnes que ei ob-
uiant. et fugiant ab ipso canes. et que morsus est nisi precaueat et curet
infra xl. caniculares dies efficitur ydrofobicus. id est timens aquam
quod est quia propter rabiem efficitur siticulosus et appetit ad aquam.
et cum uiderit eam ymaginabitur canes esse in aqua. et moriens siti pro ti-
more in manu canum fuget aquam. et tunc non est spes salutis. et cum
precedit in egritudine efficitur et ipse rabidus. et emittit sperma in
pollutione sua et in modum catulorum. et quoadcunque egerit fleg-
ma in modum catulorum quod est quia ymaginatio continua quam habet de
cane sigillat in humiditatibus suis figuram canum. Et scias que
si equus et mulus et asinus et simia et homo patiuntur rabiem circa
maximum frigus aut circa maximum calorem. et eius cura est ut su-
per locum morsum ponantur uentose cum scarificatione. et ponantur
desuper alleum siue cepe tritum. et perfectum cum butiro vaccino. et sumat
in potu electuarium canerorum fluuialium. et intret balneum omni die.
et laboret in cura ethicorum et melancolicorum. et balneet ante xl. die-
bus in aqua maris. et eius bezoar sunt cacti fluuiales adusti et
puluerizati. et dati ex eis. 3. iiii. in potu omnibus tribus diebus.

¶ De cantaridibus. C. lxxj.

I autem catarides que biberit patietur mictum sanguinis et
extuacionem. et accidetia punitiosa. Et eius cura est ut sumat
in potu lac ouium cum oleo amigdalino. deinde curentur ulcera uesi-
ce. et eius bezoar erunt grana alkekengi numero. x.

¶ De lacte. C. lxxij.

I autem lac biberit. fueritque coagulatum in stomacho patietur

stoma chi mollificationē ⁊ nauseam. ⁊ sudabit sudore frigido. ⁊
eius cura erit bibere acetū fortissimū postea sumat de asafetida
·3·i. aut de sirupo acetoso vnciā ·i· uice vna post uicem.

¶ De Assatura suffocata. .C.lxxij.

¶ I autem qs cōmederit assaturam suffocatā q̄ inuoluitur
in pannis cū extrahit̄ ex furno patietur vertiginē similez
epilensie. ⁊ eius cura est ut euomat. ⁊ postea sumat in potu rob
fructuū stipticoꝝ. ⁊ zuccay rolatū. cū riloales. ⁊ mastice. ⁊ que
rat somnū ⁊ igrediatur balneū.

¶ De piscibꝫ frigidis. .C.lxxij.

¶ I autē quis cōmederit pisces frigidos quibꝫ post eiꝫ cap
tioni aduenerit vna dies. aut duo. aut si quis carnes pri
die. uel ante terciā uel quartā diez occisas. aut morticinas. aut
pcussas a fulgure ⁊ tempestate mortuas. aut morbo pestilentia
li pemptas. accidit qđ supuenit ex cōmestione maloz fungoz.
⁊ cura eoz est ut euomat. et sumat in potu vinū puz cū pipere.
et curetur cura fungoz pter qđ nō cōmedat pira.

¶ De cerebro catte. .C.lxx.

¶ Ille cui in potu datū fuerit cerebꝫ catte patietur stolidita
tem ⁊ instrigiosus uidebitur. ⁊ eiꝫ cura est terra sigillata. ⁊
uomitꝫ cū ipsa omni mēse bis et accipere de pfectiōe dyamusci
oī die summo mane. et eiꝫ bezoar est muscꝫ tritꝫ scrupulū semis
datꝫ in potu cū vīo albo.

¶ De extremitate caude cerui. .C.lxxi.

¶ Ille cui extremitas caude cerui data fuerit patietur accidē
tia napelli. et eius cura est potio smaragdī scrupulum semis
tritū. datū in potu cū vīo. et deinde fricatio totiꝫ corporis cum
oleo facto de semine citri. et eiꝫ bezoar est tyriaca magna. 3.ii.

¶ De sanguine bouino. .C.lxxij.

¶ Ille cui in potu datus fuerit sanguis bouinus uetus patie
tur mortificationē et euomet uomitū coagulātū. et eiꝫ cura
est acetū acerrimū calidū. deinde uomitus. deinde tyriaca. dein
de balneū aq̄ calide.

¶ De sanguine buffonis. .C.lxxij.

¶ Ille cui in potu datus fuerit sanguis buffonis patietur diffi
cultatē anhelitꝫ et cordiaca accidentia. et si qs sputū ipsiꝫ

sumpserit erit prope mortem sicut qui napellū biberit. et ei? cura
ra est portio smaragdi scrupulum. i. deinde intrare corpus aialis
quadrupedis magni. ut est bos. asinus. uel mulus. uel equus. et
reiterare illud. deinde tyriaca. 3. ii. bibere. et eius bezoar est la-
pis inuentus in capite buffonis. qui apud lapidarios vocatur
borras. vulgariter trepanide. ¶ De sanguine hoīs colerici ruffi
Ille cui in potu datus fuerit sanguis hoīs colerici. C. lxxiij.
ruffi ruffi extract? in tpe rixe sue aut furoris patietur furo-
res mētis. et p̄mixonē intellect?. et in verecūdiam deīde pau-
latim exiccabitur. et eius cura est bibere aquā cucumeris pale-
stinæ et masticare grana ipsius et deglutire succū et potare siru-
pum nenusariū. et eius bezoar est trociscus vnus detiro.

¶ De sanguinē menstruo aut leprosi. C. lxxv.
Ille qui sanguinē menstruū aut leprosi biberit videbi-
tur esse pistrigiatus et lunaticus. et maleficiat? et ob-
liuiosus. et eius cura est potare margaritas tritas. 3.
i. cū aqua mellisse. et balneari in aqua tepida. et coire cū puel-
la fin legem et p̄uersari et amplexari cū puellis et iuuenulis. et
ei? bezoar est comedere serpētes a quibus caude et capita p̄ pal-
mum sunt abscisa. ¶ De morſu hominis ieiuni. C. lxxvi.

Ille q̄ fuerit morſus ab hoīe ieiuno ponat sup morſuraz ster-
cus gallie. aliogn patietur vlc? venenosū. et difficilis sana-
tionis. ¶ De morſu serpente ullo. C. lxxvii.
Ille q̄ fuerit morſus a serpente ullo statim liget locū cum co-
rio cerui. et deinde superponat tyriacam et de ipsa bibat. et
circa cor apponatur smaragdum et corallum ut margaritas. et
locum morſure faciat sugere a seruo.

¶ De felle leopardi. C. lxxviii.
Ille cui in potu datum fuerit fel leopardi patietur ac-
cidentia napelli et vipere. Et eius cura et bezoar sunt
vna.

¶ De salamandria.
Capitulum. lxxix.

¶ **L**e q biberit salamandriam patietur accidētia cataridaz
et cura eius et bezoar est vna. ¶ **D**e lepore marino aut rana

¶ **L**e cui lepus marinus aut rana marina marina. c. lxxx.

data fuerit in potu habebit uomitū vinctuosū. et totū ei corpus efficietur turigidum et inflatū sicut yposarca. et fetebit eius anbelit. et eius cura est festinus uomitus cū butiro et aq mell et deinde sumere post illud tiriacā dyatesserō p tres dies. et cibari car nibus passis et potare bonū vinum. et ei bezoar ē caro vulpis as sata et cōmesta. ¶ **D**e morsu muris. simee. et gatte. c. lxxxi.

¶ **U**i ho a mure et simeo et gatto morsus fuerit sup morsurā ponat sterco galline et curet illud vt in morsu ho is ieiuni dictum est.

¶ **D**e descriptiōe bezoartice virtutis ad vnumquodqz venenū Et de duabus difficilibus questionibus. c. lxxxii.

¶ **B**ezoar anthonomasice dicitur de quodā lapide qui sic uocatur cuius propria et specifica uirtus ad letale venenū ē liberās a morte subito absqz vllō medici ingenio et ideo de omni medicina q liberare potest a morte hoīem ab aliq egritudine uel ueneno dici potest q sit bezoar illi morbi. siue sit illa medicina lapis uel granū uel succus uel aliq cōposita medicina. Et qui illum lapidē habet tutus est ab omni mortali ueneno. teritur etiā et datur in potu de ipso. 3. i. et p ipsum dicitur fuisse liberatū regē Anglie dñm. f. Adoardum in ciuitate Aron qñ vulneratus fuit p passiasinū soldani gladio toxicato. Hunc aut lapidē ei tribuit generalis pceptor tēpli. et ego psilem vidi. Est autē rubeus. purulentus. leuis ut spongia. et frāgibilis vt gipsum. Habet autē quodlibet uenenum tā minerale qz vegetabile et aīale. propria medicinā oppositā ei a qua oppositione uirtute specifica fit liberatio mortis ab illo ueneno. et ideo bezoar est vnicuiqz ueneno illa medicina q absqz uirtute elementari curat tale venenū. et de quolibz bezoar iā supra expediui tractatus in cura cuiuslibet ueneni in fine descriptionis ne sit ampli⁹ neces se recapitulare tractatum.

Bezoar qd

3 quo e lapis
Bezoar

¶ De questione vtrum tyriaca. rē. p. 51.
St aute questio vtz tyriaca magna sit bezoar .i. a for/
ma specifica liberans a ueneno an materie elementari/
ris liberās a cōplexione nō a forma. Et voluerūt qdā
dicere qd omīno erat bezoar fundās se sup ratioē Ga. q. cum An/
dromacū philosophū resperisset qui pmo tyriacā iuenit r eā p/
bauit nunq̄ pdesse nisi in morbis frigidis ppter oppositionem
multaz rez calidaz r in morbis calidis ppter oppositionē mul/
taz medicinaz frigidaz que ī ipsa intrans. r hoc dixit Ga. illaz
tyriacā Andromaci esse mediā a cōplexiōe. sed ipse adiungens
carnes tyroꝝ r terrā sigillatā fecit eā ualeꝝ formaliter ad omne
uenenū. licet ad quedā plus. r ad quedā minus. r ad quedā sin/
gulariter data. r ad quedā cū additiōe. Alij ho dixerunt qd a cō/
plexiōe elemētalī agebat quecūq; in corpore humano opatur.
fundātes sup debilitate opationis sue aut penitus vanitate qn
ipsa dat ꝓtra napellū vel ꝓtra viperā vel contra fel leopardi. et
breuiter ꝓtra quodlibet uenenū letale fm specificā formaz in q
bus pay aut nihil uidet ꝓferre. ut dixit Rasis. ¶ Solutio autē
huius dubitatiōis est qd curatio cuiuslibet ueneni quatuor mo/
dis ꝓtingit. s. qz aut frangit acumen ueneni. aut substantia ei/
resoluit. aut ipsum expellit. aut ipsū p oppositionē specificā cor/
rumpit. r ab eo eius uirtus ꝓorsus auferit. exēplum pmi est opi/
um qd frāgit euforbiū. r castoreū qd frangit opiū. exēplum secū/
di est terra sigillata r alleū que substātiā ueneni aut p vomitū
aut p sudorē resoluunt. exēplum terciū est sinaragdus q uenenū
fugat r attrahit vsq; in finē extremitatis mēbri. Exēplū quar/
ti est forma specifica opposita ueneno q in naturalib; inuenit.
ut in lapide bezoar. r in artificialib;. ut in diuina r nobili cōpo/
sitiōe tyriace. ex ꝓmixtiōe omniū singulariū medicinaz simul
ꝓfectaz resultate. r qz in tyriaca est uirtus cōplexionalis multa
rum medicinaz uenenum frāgentiū fm oppositionē qlitatum
r uenenum resoluentiū r ipsū expellentiū. ideo bene dictuz est
q tyriaca est medicina cōplexionalis ad uenena. r qz ex ꝓsitiō

ne tali resultat res diuina q̄ potius est ab extra q̄ ab intus. s. forma artificialis que om̄i ueneno opponitur. ideo ut bñ dictum est q̄ ipsa bezoar est uenenis omnibus licet magis ⁊ min⁹. Et licet quedā sunt magis bezoar ad quedā venena q̄ ipsa verū ipsa est ad om̄ia. ⁊ ideo mater om̄iū medicinaz a medicis est appellata. Deo gratias.

¶ De lapide Begaar ex pandectis.

Lapis Begaar latine uel lapis liberans a uenenis Arabi. Hager. Begaar. Begaar est nomen persicum ⁊ est expellens nocumentū. Et hoc nomen cadit in vim ⁊ ē q̄ cadit sup omnē medicinā uenientē alicui ueneno eo q̄ resistat virtuti eius ⁊ expellit nocumentū eius ppter proprietatem que est in eo. ⁊ fm q̄ cadit sup lapidem notū qui uenit omnib⁹ uenenis calidis ⁊ frigidis cū tota sua substātia ⁊ resistit ei bibitus aut suspēsus sup patientē Colores lapidis Begaar sūt multi. Nā ex eo est citrinus uelut putrilētus ⁊ mabaichi. Et ille qui participat uiriditati ⁊ ille qui participat albedini. Melior uero est citrinus. ⁊ plus purulentus. Et in hoc differt exceraften cuz begaar. et expositio eius est contra uenenū. et minera est in terra sui et indie et in terris orientis. et multi lapides assimilatur ei qui nō habēt suā proprietatem nec approximant ei in operationibus aliquib⁹. Et quidam est qui dicit Cobehori ⁊ marma. et est lapis in quo nullus sed multi errāt in alio q̄ dicitur chides ⁊ est lapis multe bonitatis mollis tactu mollicie sine supfluitate. Et idem auctoritate Rasis Begaar est lapis citrinus mollis nō habēs sapore. Unde ⁊ lapis est uergens ad citrinitatē ⁊ albedinē. habēs colorē vini. ⁊ est splēdēs sicut lumē. ⁊ est leuis. Possesse. Serapio Lapis Begaar conuenit uenenis. ⁊ qñ bibitur ex eo pondus duorum granorum ordeī aut linimentum fiat cum eo supra morsos liberat a morte. et expellit uenenum per sudorem. Et quando ponitur lapis in annulo. et ponitur in ore illius qui sumpsit uenenum ⁊ sugit eum aliquantulum conuenit ei.

Et quando tangitur cū illo lapide aculeus scorpiōis phibet ab eo potentiā pungēdi. Et si teritur ex eo pondus duoz granoz ordei et dissoluatur in aqua et ponatur in oze serpētis. suffocat ipsum et statim occidit. Et ego uidi in ipso sufficientiam ad auferenduz nocumentū. et erat lapis ille quomodo uidi uergens ad citrinitatē et albedinez habens colorem vini. et cū hoc erat leuis splendens sicut lumen. et iam uidi in eodem sufficientiaz illam quam non uidi in alia medicina simplici immo qđ etiam non uidi tiriācis cōpositis. Unde lapis bezoar uenit ueneno scorpiōis. et idem auctoritate Rasis lapis begaar uenit ueneno scorpiōis quando portatur in annulo et sculpe in eo imaginem scorpiōis signo sagittario ascendente. deinde sigilla cum eo oblibanum existente in scorpiōe quod tritum exhibe patiēti ad potandum et euadet ab dallaanarach. i. a. ueneno. Uidi lapidē begaar Amamari custoditore legis dei et est uerū quia ipse emit hunc lapidem et dedit in precium huius palacium Cornube in principio guerre.

¶ Finit tractatus utilissimus de Venenis.

Per Magistrum Petrum de Abbano cōpositus.

Impressus Rome. Anno domini. M.

cccc. lxxiii. die x. penultima Aprilis.

¶ Registrum folioꝝ.

¶ Primum uacat.

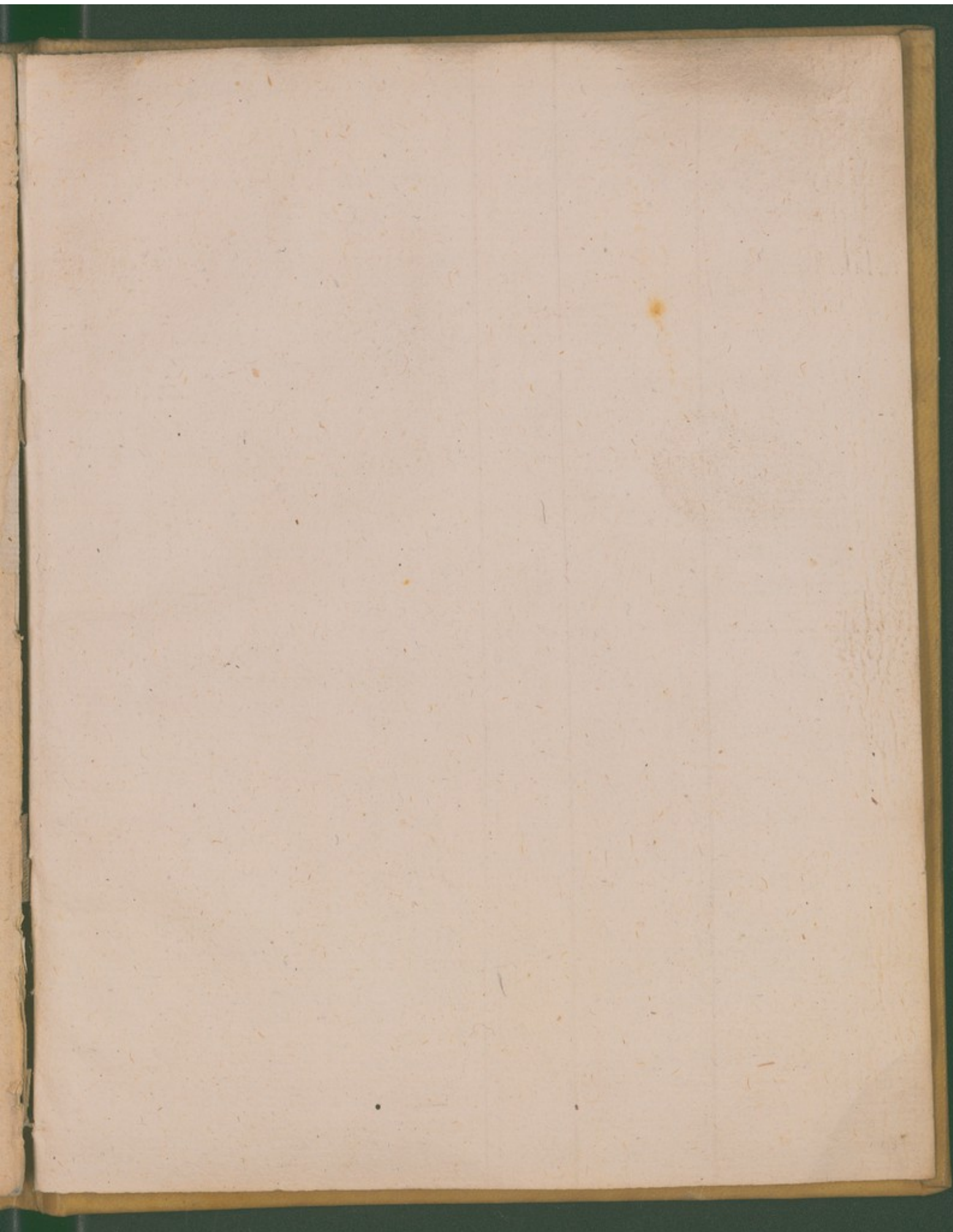
¶ Nam vno modo.

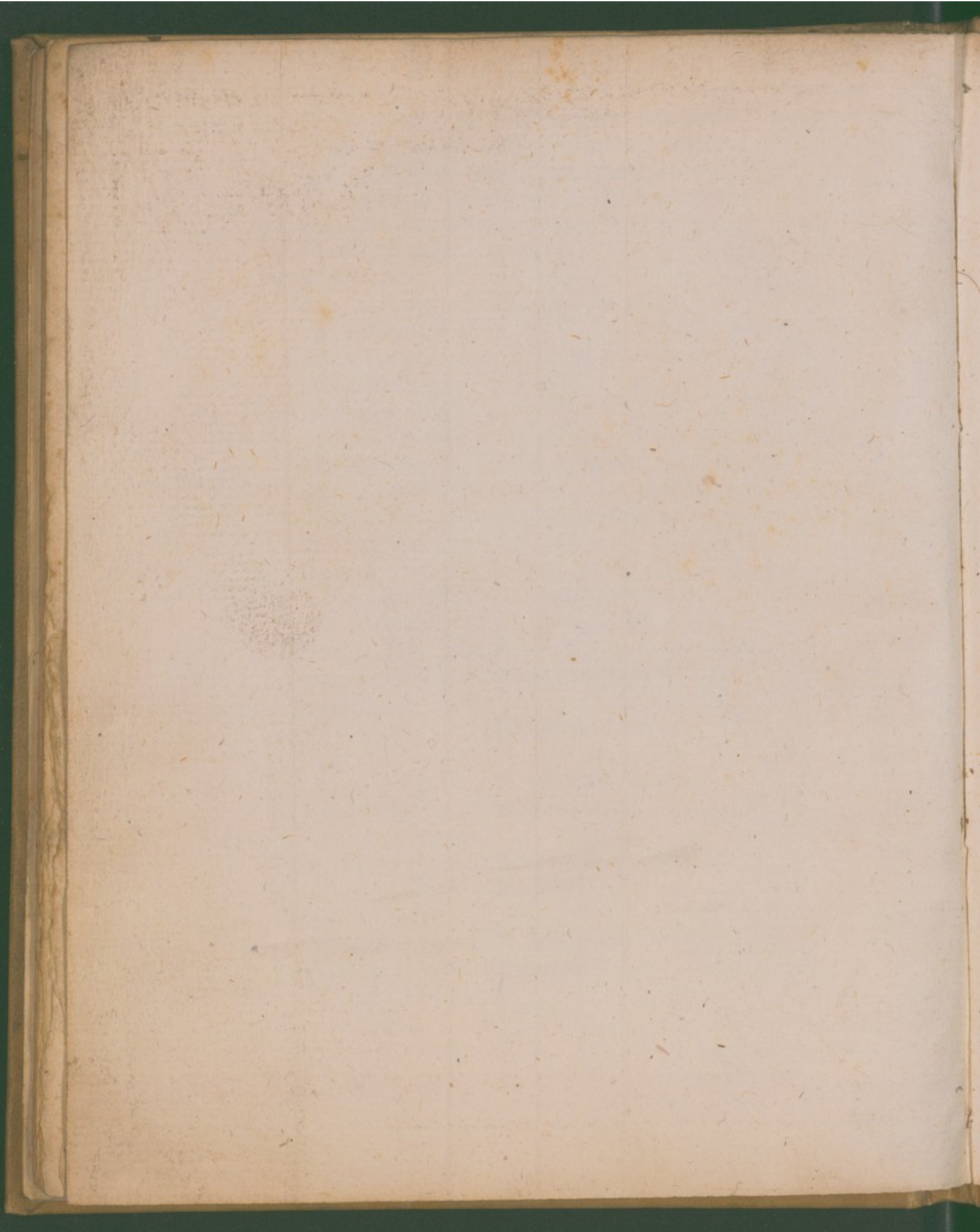
¶ Pellendi.

intestinis

¶ Et linguam.

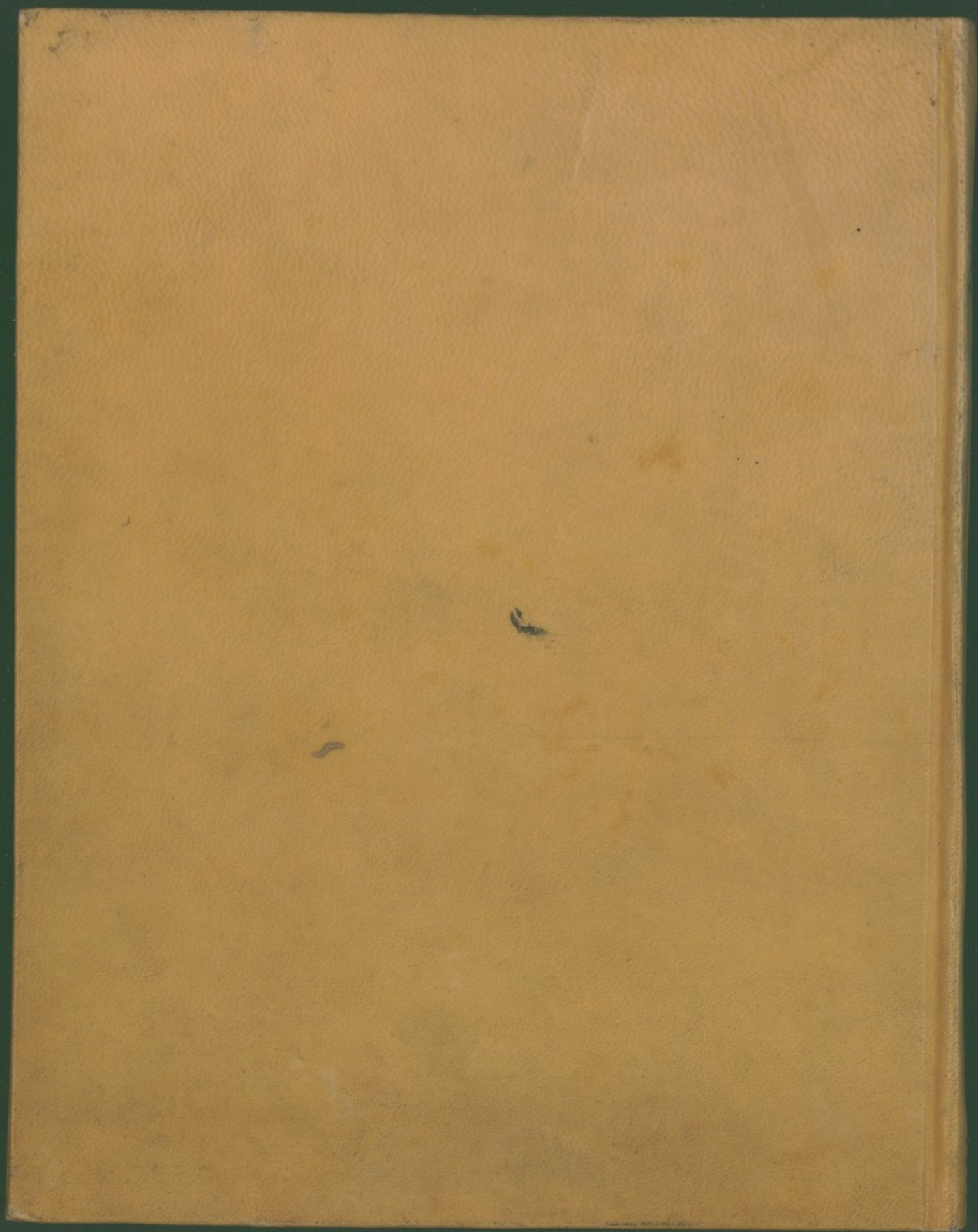
cocte in aqua.

Abbas Petrus. Oraculū de Venenis. Impressus
Romae (Steph. Plannck) anno domini 1484
die 30 penultima aprilis.
18 ff. ch., car. goth., 33 ll. In-4°.

Hain *13

ABANO.

1484

